

Proslave ob 25. obletnici vstaje primorskega ljudstva se je udeležilo okrog 150.000 ljudi iz vseh koncev naše domovine. Med njimi je bilo tudi veliko Gorenjcev. Praznik je izzvenel v mogočno manifestacijo miru in prijateljstva med narodi.

Veličastno praznovanje v Novi Gorici

Nepozabni september 1968 v Novi Gorici

Nova Gorica gostov ni razočarala. Se vreme nam je bilo kolikor toliko naklonjeno; če izvzamemo nekaj kapljic dežja med govorom tovariša Kardelja ter dobro namočenih travnikov in parkov, kajti poprejšnjo noč je dobro deževalo.

Težko je reči, koliko ljudi je bilo v nedeljo v Novi Gorici. Po mojem prek 150.000. V Novo Gorico je pripeljal 23 posebnih vlakov, 500 avtobusov in 20.000 osebnih avtomobilov. Hrano in pijačo je prodajalo 25 podjetij iz raznih krajev Slovenije, celo iz Murske Sobotice. Postavljenih je bilo 80 prodajnih mest za jedačo in pijačo. Samo ljubljanske mlekarne so imele zaposlenih 116 delavcev za prodajo svojih izdelkov. Za hrano borcev IX. korpusa so poskrbele vojaške kuhinje. 50 deklet je prodajalo spominkke, časopise, knjige in gramofonske plošče. V Novi Gorici so prvič prodajali gramofonske plošče, na katerih so posnete

primorske pesmi, ki jih poje goriški oktet.

Po mestu je vihralo na tisoče zastav Primorski in gostom v pozdrav. Nova Gorica se je dolgo pripravljala na to veliko prireditve. In dobro. Vsa letošnja komunalna dela so bila usmerjena na to prireditve, za čim lepši videz. Uredili so 18 metrov široko magistralo, Kidričevo ulico s pločniki in sodobno razsvetljavo. Asfaltirali so Leninovo ulico, ki je skupno z ulico Tolminskih puntarjev in Gregorčičevo ulico dobila razsvetljavo. Asfaltirali so cesto do »Kekca«, znane izletniške točke nad Novo Gorico. V Solkanu so lepo uredili okolično spomenika in odprli novo samopostrežno trgovino. Tisti, ki so potovali po dolini reke Soče, pa so pred Solkanom opazili novo gondolsko žičnico, ki pelje na vrh Skalnice (pojasnilo za romarje: Skalnica je novo ime za Sveto Goro).

V Novi Gorici in okolici so bili vsi hoteli, gostišča in za-

sebnice sobe zasedene že teden dni naprej.

V soboto so v spodnjih prostorih občinske skupščine Nova Gorica odprli razstavo Primorska v boju za svobodo. Otvoritve so se udeležili Sergej Kraigher, Branko Babič, Lidija Sentjunc, pisatelj France Bevk in drugi gostje. Razstava nas seznanja, da je v boju za svobodno Primorsko padlo 42.800 Primorcev in Istranov, aretiranih, zaprtih ali izseljenih je bilo 95.460 ljudi. V zadnji vojni je bilo popolnoma uničenih skoraj 20.000 primorskih domov. To je cena za svobodo. Preveč je bilo trpljenja, da bi danes pozabili na te žrtve.

V nedeljo smo občudovali Novo Gorico v njeni bujni rasti. Ponosni smo na Primorsko, na njeno cvetočo pomlad. Kako spontano smo zaploskali, ko je iz tisoč grl zadonela pesem Vstajenje Primorske.

Na slovesni tribuni je bilo prek 300 gostov in delegacij; med njimi delegacije iz vseh

socialističnih republik, slovenske manjšine v Italiji, delegacija koroških Slovencev, delegacija italijanskega odporniškega gibanja itn.

Govor tovariša Edvarda Kardelja je bil večkrat prekinjen z burnim aplavzom. »Samj smo se borili za svojo svobodo in neodvisnost,« je med drugim dejal tovariš Kardelj in nadaljeval: »Zato ne moremo drugače, kot da veljajo vse naše simpatije in vsa naša podpora tistim narodom, ki se bore za svojo svobodo in neodvisnost.

Sami smo sredi najhujših bitk in žrtev, ki so jih te bitke surovo terjale, hrepeneli po miru in po takih razmerah, v katerih si bo delovni človek z mirnim ustvarjalnim delom gradil svoj prihodnost. Zato nočemo verjeti v nujnost novih vojn in zato ne moremo drugače, kot da veljajo vsi naši napori in vsa naša podpora tistim, ki delajo za mir med narodi...«

Tovariš Kardelj je tudi dejal, da je meja med Italijo in Jugoslavijo ena najboljših svobodnih meja v Evropi. Prek sto tisoč ljudi je navdušeno pozdravilo besede tovariša Kardelja, ko je govoril o agresiji na Čekoslovaško, da je »napad na te pravice čekoslovaškega ljudstva v nasprotju s samo idejo socializma, še posebno pa s sedanjimi interesi mednarodnega socializma, antimperialističnega boja in miru na svetu...«

V Novi Gorici so plapolale zastave, plapolali so prapori vseh enot IX. korpusa in domičinskih enot Primorske.

Nova Gorica, še si želimo srečanja s teboj! J. Vidic

Tiskovna konferenca II. mednarodnega festivala športnih in turističnih filmov v Kranju

Selekcijska komisija letošnjega festivala je pregledala nad 100 filmov. Odločilni kriterij je bila kvaliteta v okviru pestrosti tematike in udeležb, a čimvečjega števila držav, predvsem držav v razvoju. Članj žirije letošnjega festivala v Kranju so: France Stiglic (predsednik), Charles Ford (filmski zgodovinar Francija), Sepp Bradl (Avstrija), Jean Gaultin (Belgija), Devendra Kumar (Indija) in Milutin Colić (Jugoslavija), Vladimir Čebutarev (Sovjetska zveza — iz službenih razlogov zadržan). Posebna žirija v sestavi: Georgi Lewald (Francija), Nicolas Pilat (Francija), Aldo Travaini (Italija), Miro Politeo (Jugoslavija), Peter Van Haalen (Holandija) pa bo podelila posebno nagrado CILDALC — nagrado Piera Coubertina.

Predsednik upravnega odbora festivala France Puhar je na konferenci izrazil nezadovoljstvo s koordinacijo kranjskega festivala z drugimi festivali in organizacijami. Nerazumljivo je, da turistične organizacije ne soodelujejo. Iz vprašljivih razlogov je odpadla celo nagrada turistične zveze Jugoslavije. Letos tudi ni kvalitetnega jugoslovanskega filma športnega in turističnega žanra. To je tembolj nerazumljivo, ker sodobna propaganda v tujini vedno bolj posega po filmu kot sredstvu obveščanja. Turistični film pa je predvsem naročen film in je torej odvisen od pobude turističnih organizacij. To je med drugim tudi razlog, da so na festivalu povečini športni filmi, ki nudijo atraktivno tematiko in očitneje možnost filmske obdelave. Za uspešno povezavo športa in turizma bo letos UNESCO podelil posebno nagrado.

Kakšna so prva mnenja dveh članov žirije? Charles Ford: Nivo filmov je sorazmerno z ostalimi festivali izredno visok; razočaran pa sem, ker so prisotni nekateri filmi, ki sem jih videl že na drugih festivalih podobnega žanra. Sepp Bradl (znan smučarski skakalec): V športnih filmih, ki sem jih videl, sem prav lahko podoživiljal športnega duha. N. K.

ELITA Kranj bo v četrtek, dne 19. septembra odprla

Specializirano prodajalno

moških

poleg naše prodajalne pri Kranjcu v Cankarjevi ulici

srcaje

Priporoča se

in perila

Elita KRANJ

V NOVI PRODAJALNI
BOSTE ZANESLJIVO
LAHKO KUPILI SRAJCO
PO VASEM OKUSU

pozor pozor pozor pozor pozor pozor pozor pozor pozor pozor pozor pozor pozor

Pred referendumom o pokopališču Odločalo bo 4042 volilnih upravičencev

Celotno pokopališče bo na 6 hektarih zemljišča

V nedeljo bo v devetih naseljih v kranjski občini od 7. do 14. ure odprtih deset volišč, v katerih bodo prebivalci Stražišča, Srednjih in Zgornjih Bitenj, Orehka, Drulovke, Brega, severnega dela Gorenje Save, Pševa in Javornika glasovali o samopriskupku za izgradnjo pokopališča v Stražišču. Po podatkih gradbenega odbora je v volilnem imeniku vpisanih 4042 volilnih upravičencev. V Stražišču bodo v nedeljo kar štiri volišča: dve v osnovni

šoli Lucijan Seljak ter v domu Svobode in v domu TVD Partizan. Na Gorenji Savi bo volišče v gostilni pri Jerci, v Zgornjih Bitnjah pri Janezu Trilerju, v Srednjih Bitnjah v knjižnici pri Kovaču, na Bregu v gasilskem domu, v Pševem in Javorniku v osnovni šoli Pševo in na Orehku na običajnem mestu. Na vseh voliščih bodo od 7. do 14. delali šestčlanski volilni odbori, ki bodo prebivalcem oziroma volivcem pojasnjevali organizacijo volitev itd.

Slavnostna seja KS Visoko

V okviru različnih prireditev ob prvem prazniku krajevne skupnosti Visoko je bila v nedeljo dopoldne v zadržnem domu na Visokem slavnostna seja krajevne skupnosti, ki so se je udeležili tudi predstavniki družbenopolitičnih organizacij iz Olševka, Luž, Hotemaž, Visokega in Milj. V uvodnih besedah je predsednik krajevne skupnosti poudaril nekatere uspehe, ki jih je krajevna skupnost dosegla s pomočjo občinske skupščine predvsem na področju komunalne problematike. Opozoril pa je tudi, da prebivalce krajevne skupnosti tako na teh kot na drugih področjih čakajo v prihodnje še precejšnje naloge. Izrazil je tu-

di prepričanje, da bodo prebivalci — posebno krajevne pa družbenopolitične organizacije ter občinska skupščina — tudi v prihodnje pripravljeno reševati nekatera komunalna in druga vprašanja.

Po slavnostni seji so na vsa spominska obeležja v krajevni skupnosti položili vence. Hkrati pa so se začele tudi različne prireditve, ki bodo na programu ta teden. Enotedensko praznovanje prvega krajevnega praznika pa bo končano v nedeljo s slavnostnim sprevedom narodnih noš in predstavnikov krajevnih organizacij ter s prosto zabavo, ki bo pred zadržnim domom na Visokem.

A. Z.

Novi člani ZK med vojaki

Pred kratkim so sprejeli v vojašnici Staneta Žagarja 43 vojakov v vrste zveze komunistov

Vzradoščen sem, da sem sprejet v zvezo komunistov v JLA, in to v tej situaciji, ko se Jugoslavija odločno bori za mir v svetu... je dejal vojak Branislav Radašević, ko je bil pred dnevi sprejet na prisrčni slovesnosti v domu armije v članstvo zveze komunistov.

Na slovesnosti v domu JLA — bila je v petek — so sprejeli v članstvo zveze komunistov trinaestdeset mladih ljudi — vojakov, ki so vsak trenutno pripravljeno braniti našo domovino. Starešine kranjske vojašnice so prej seznanili vojake z nalogami mladih v zvezi komunistov in o sedanji mednarodni situaciji. Mladi vojaki, člani ZK, so obsojili dejanje članic Varšavskega sporazuma na Češkoslovaško republiko in podprli težnje naše države za mir, enakopravnost, za miroljubno koeksistenco.

V zadnjem času je tudi v vrstah naše armade vedno več mladih, ki se odločajo za članstvo v zvezi komunistov. Izobražena in socialna struktura novih članov je različna: od kmetov, mladih s poklicno izobrazbo, do fakultetno izobraženih ljudi. Vendar pa sprejemanje v članstvo ZK ni stihijsko, ampak sedanji aktivni zveze komunistov vojake najprej seznanijo z nalogami, z dolžnostmi v ZK, in šele za tem jih sprejmejo. Tako so mladi seznanjeni z dolžnostmi in obveznostmi, ki jih čakajo sedaj v JLA in pozneje v svojih aktivih.

»Ervin Hibel, Branko Branković, Anton Rat, Ivan Đeri... so mladi vojaki naše armade, novi člani Zveze komunistov, novi med mnogimi, ki bodo s svojim delom uredničevali našo začetno pot socializma,« nam je dejal podpolkovnik Stevo Bura.

Ernest Ružič

Ko smo se pred kratkim pogovarjali s predstavnikom gradbenega odbora za izgradnjo pokopališča, smo izvedeli, da je od 4042 volilnih upravičencev kar 3165 takšnih, ki bi ob ugodnem izidu referenduma v štirih četrtletnih obrokih plačali po 3000 starih dinarjev oziroma skupaj 12 tisoč starih dinarjev. Čeprav je uspeh ali pa neuspeh referenduma prebivalcem najbrž znan, vseeno povejmo, da se mora za samopriskup oziroma izgradnjo pokopališča odločiti najmanj polovica vseh vpisanih volivcev (od 4042), da bo referendum uspel oziroma bodo prebivalci teh krajev dobili pokopališče. Drugače povedano, morajo torej v nedeljo glasovati tako tisti, ki bo ob ugodnem izidu referenduma plačali samopriskup in tudi tisti, ki ga zaradi premajhnih dohodkov ne bi.

Celotno pokopališče, če se bodo prebivalci odločili za samopriskup, bo na 6 hektarih zemljišča. Vendar pa je izgradnja razdeljena. Najprej je predvideno, da bo pokopališče zajemalo tri hektare zemljišča, na katerem je predvidenih 2652 vrstnih grobov, 576 otroških in 64 družinskih. Razen tega je predvidena tudi izgradnja prostora za pogrebne svečanosti, treh mrliških vežic, shrambe za orodje, sanitarij, parkirnega prostora, ograje, električne napeljave in vodovodnega omrežja. Takšno pokopališče, katerega izgradnja je predvidena že do konca prihodnjega leta, naj bi potem zadoščalo potrebam teh krajev prihodnjih 50 let. Za izgradnjo oziroma ureditev vseh teh naprav pa bi bilo potrebnih po predračunu okrog 63 milijonov starih dinarjev.

Pozneje pa je predvideno še: nakup treh hektarjev zemljišča, povečanje števila mrliških vežic, povečanje parkirnega prostora in dokončna ureditev poti do pokopališča.

Takšna je torej zamisel gradbenega odbora. In z njo se strinjajo tudi predstavniki krajevnih družbenopolitičnih organizacij ter občinska skupščina in njene službe. Ze vse dosedanje priprave (izdelava načrtov, terenske raziskave itd.) so veljale krajevno skupnost in občinsko skupščino okrog dva milijona starih dinarjev. Ta podatek pa tudi pove, da je tokrat vse pripravljeno, da se uredniški potreba in hkrati tudi želja prebivalcev desetih naselij na desnem bregu Save. Ker so prebivalci teh naselij v preteklosti nekajkrat ugotavljali, kako potrebno je pokopališče na tem področju, bi bilo prav, da bi sedaj to akcijo podprli in se odločili za izgradnjo tega objekta.

A. Zalar

Iz predloga pravil občinske organizacije ZM Kranj

Konferenca - najvišji stalni organ

Statut, ki so ga delegati sprejeli na VIII. kongresu zveze mladine Slovenije, določa, da morajo občinske organizacije izdelati načela o organiziranosti v občinski skupnosti. Pred kratkim je občinski komite zveze mladine v Kranju izdelal predlog teh pravil. Ker je ta predlog trenutno v javni razpravi med mladinci kranjske občine in bo sprejet na zasedanju konferenca v sredini oktobra, povzemamo nekatere osnovne značilnosti o predvideni bodoči organiziranosti zveze mladine v kranjski občini.

V predlogu pravil je predvideno, da vsi člani ZM v občini sestavljajo občinsko organizacijo. Člani zveze mladine delujejo v organizacijah v krajevnih skupnostih, delovnih organizacijah, šolah, v skladu z interesi in v drugih oblikah družbene aktivnosti.

Predvideno je, da bi imela organizacija zveze mladine v občini naslednje organe: občinsko konferenco ZM, predsedstvo in komisijo občinske konference ter konference aktivov in mladinskih klubov ter interesnih aktivnosti.

Najvišji stalni in vodstveni organ naj bi bila občinska konferenca, ki bi bila sestavljena iz delegatov, in sicer bi do tristo članov ZM bil izvoljen v konferenco en delegat, nad tristo članov pa dva. Predvideno je, da bi se konferenca sestajala po potrebi oziroma najmanj trikrat na leto. Konferenca, ki bi sprejemala, spreminjala in dopolnjevala pravila občinske organizacije ter program dela občinske organizacije, pa bi volila tudi predsedstvo, predsednika, sekretarja in stalne komisije ter nadzorni odbor.

Dolžnost predsedstva bi med drugim bila, da bi skrbelo za izpolnjevanje sklepov občinske konference in organov ZM širših družbenopolitičnih skupnosti. Predsednik občinske konference bi skrbel za usklajevanje dela organov občinske konference. Sekretar pa bi bil predvsem organizator notranjega poslovanja občinske konference.

Za obravnavanje posameznih aktualnih vprašanj družbenoekonomskega in političnega značaja pa bi pri občinski konferenci delovale stalne in občasne komisije. Predvideno je, da bi pri občinski konferenci delale naslednje stalne komisije: za družbeno ekonomske odnose, za vzgojo in izobraževanje, za idejnopolitična in organizacijska vprašanja in za interesne aktivnosti ter specializirane organizacije.

Predvideno je tudi, da bi posebne probleme obravnavale problemske konference. Člani teh konferenc bi bili tisti mladinci, ki najbolj poznajo določeno problematiko.

V delovnih organizacijah, krajevnih skupnostih in šolah pa so predvidene konference aktivov. Te bi sestavljali vsi člani ali pa samo izvoljeni delegati. Tudi te konference bi izvolile predsedstvo, predsednika, nadzorni odbor, stalne in občasne komisije ter člane za občinsko konferenco.

Takšna je v grobih obrisih bodoča organizacija zveze mladine v kranjski občini. Kot pa smo že na začetku povedali, je predlog še v javni razpravi in bo sprejet na prvem zasedanju konference.

A. Z.

Vojaški novinci odhajajo

Vsako leto ta čas nova generacija mladih ljudi odhaja na odsluženje svoje vojaške obveze. Povečini so to mladi ljudje, rojeni po osvoboditvi, ki so rasli skupaj z novo socialistično Jugoslavijo.

Odhod vojaškega novincev v Jugoslovansko ljudsko armado je vedno pomenil velik dogodek tako za starše kot za prijatelje, tovariše in predvsem za vsakega posameznika. Njihov letošnji odhod pa ima še prav poseben pomen. Položaj v svetu se je namreč po zasedbi Češkoslovaške močno poslabšal. Tako ta hip mladi vojaški novinci, skupaj s starimi vojakom in vsemi našimi narodi, stopajo na branik naše svobode in neodvisnosti. Ti mladi ljudje postajajo branilci nemotenega razvoja našega samoupravnega socializma in teritorialne enotnosti naše države.

Prav zato je bil odhod vojaških novincev v Jugoslovansko ljudsko armado tako včasih kot tudi danes poseben in svečan dogodek. Se prav posebno pomeni to svečan dogodek za organizacijo zveze mladine, ki si je vedno prizadevala, da je bil odhod njenih članov čim lepši. Tako je odhod postal že tradicionalna svečanost, ki so jo vsako leto podprle tudi druge organizacije in odgovorni organi ljudske obrambe.

A. Z.

Je res vmes gospodarska špijonaža?

Zakaj elektrotehnični servis na Jesenicah posluje z izgubo? Enotnost kolektiva, ki je v težavah, je lahko za zgled

Elektrotehnični servis Jesenice je bil ustanovljen 1964 leta po odcepitvi od industrijsko montažnega podjetja Ljubljana. Podjetje je bilo ustanovljeno za področje elektromehanike, popravila elektromotorjev in generatorjev. To je na Jesenicah mlada dejavnost.

Start podjetja je bil odličen; 1966. leta je dohodek za razdelitev znašal prek 36 milijonov S din. Višek nad izplačanimi osebnimi dohodki so razdelili na sklade. Potem se je kolo obrnilo in voz je začel drveti po strmini v izgubo.

Lani se je dohodek znižal na 25 milijonov S din, tako, da niso bili več pokriti niti osebni dohodki. Poslovno 1967. leto je podjetje zaključilo s 4,5 milijona S din izgube. To so sicer poravnali iz lastnih skladov. Toda tudi letos se položaj podjetja ni izboljšal. Podatki za prvo polletje kažejo, da se je zopet pojavila izguba 4,5 milijona S din. Zmanjšala se je učinkovitost dela. Če bi delavcem izplačevali enake osebnostne dohodke kot lani, bi se izguba zmanjšala za tri milijone.

To so razlogi, da je komisija za družbeno nadzorstvo pri občinski skupščini obiskala podjetje, da bi ugotovila vzroke slabega stanja.

V primerjavi z domom počitniške zveze Srednji vrh in Jesenice-transportom je bilo v elektrotehničnem servisu knjigovodstvo in materialno poslovanje primerno; tudi malverzacija ni bilo.

Podjetje je zašlo v težave, ker železarna prek vzdrževalne službe ni dala servisu zadostne količine motorjev v popravilo. Servisne delavnice s popravilom gospodinjstev in naprav ne morejo bistveno vplivati na položaj podjetja. Gre se za večja naročila. Zato je komisija že prislusnila informaciji železarne.

Železarna Jesenice sodeluje z 12 izvajalci popravil, od tega je polovica privatnikov. Lani je železarna dala v popravilo 805 motorjev, od tega 215 elektrotehničnemu servisu. Družbena podjetja so popravila 70 odstotkov motorjev, zasebni obrtniki

pa le 30 odstotkov. Letos se je položaj poboljšal v korist elektrotehničnega servisa, ki je udeležen pri popravilu motorjev in generatorjev s 35 odstotki.

Ker je od sodelovanja z železarno odvisen položaj elektrotehničnega servisa, je pomembno vedeti, če je železarna zadovoljna z delom tega servisa. Iz poročila je razvidno, da železarna nima pripomb. Od 215 motorjev, ki jih je popravil elektrotehnični servis, je bilo reklamiranih samo 13 motorjev ali 6 odstotkov, kar je manj od reklamacij pri drugih izvajalcih. Od 128 oddanih motorjev so jih v servisu kar 118 popravili v določenem roku. Predstavniki železarne se pohvalno izražajo o kakovosti in splošni konkurenčnosti opravljenih instalacijskih del. Toda v poročilu komisije je zapisano tudi tole:

»Poleg očitka, da je podjetje dobilo v popravilo od železarne premalo motorjev, je bil naveden tudi konkreten primer, ko je bil elektrotehnični servis nelojalno izločen iz konkurence za oddajo instalacijskih del pri aglomeraciji, ki bi dosegla vrednost okrog 20 milijonov S din. V tem primeru, se je po trditvi predstavnikov podjetja, vrnila že vložena ponudba konkurenčnemu podjetju z informacijo, kakšen znesek naj bo postavljen, da bo nižji od ponudbe elektrotehničnega servisa. S tem je bilo podjetju odtegnjeno delo, ki bi lahko bistveno vplivalo na ekonomsko situacijo. Pri tem pa je komisija lahko ugotovila, da za izvajanje instalacijskih del železarna ni imela pripomb niti glede cene niti glede kakovosti.«

Ko sem se v elektrotehničnem servisu pogovarjal z Milanom Veskovičem, direktorjem podjetja, mi je le-ta potrdil, da so te navedbe točne. Če je to res, (zapisano pa je v službenem poročilu), potem je to navadna gospodarska špijonaža, vsaj končni cilj in rezultat je isti. Čudno, da zadeva ni prijavljena sodišču.

V elektrotehničnem servisu je zaposlenih šestnajst delavcev. Njihova upornost in je-

klena volja, da popravijo položaj podjetja, zbuja splošno pozornost. Kolektiv je zavestno sprejel odločitev, da se za določen čas zadovolji z nizkimi osebnimi dohodki, da bi se tako čimprej otresli izgube. Od direktorja do delavca so junija prejeli enotno akontacijo po 40.000 S din. Zdaj pa že izplačujejo po doseženi realizaciji, kar prej niso mogli, ker ni bilo dovolj dela.

Osebnostno ne dvomim, da bom kmalu poročal, da so v tem podjetju »pokopali« izgubo. Če v to veruje celotni kolektiv, zakaj ne bi tudi mi. To jim končno tudi iskreno želim.

J. Vidic

Kaj je z asfaltiranjem ceste do preddvorske šole?

Osemletka je bila v Preddvoru dograjena že lani. Prav tako se je tudi pouk v njej začel že lansko leto. Vendar pa je okolica te lepe šole še vedno neurejena. Brez asfalta ne prevleče je ostal odcep ceste od križišča do šole, čeprav je bila cesta že nasuta z gramozom in peskom in tako pripravljena za asfalt. Cesta od Križnarja v Preddvoru do osnovne šole je precej dotrajana in slaba. Če je do zime ne bodo popravili, ne bo samo še večje škode samo na cesti, pač pa tudi na kanalizaciji. Ne vem, zakaj bi si privoščili tako veliko škodo? Vendar pa ni samo to. Otroci ne marajo hoditi po ostrem gramozu do šole, zato raje hodijo po travi in blatnih stezah. Razum-

ljivo, da s tem nanosijo v šolske prostore precej blata.

Enaka osemletka je bila zgrajena v Cerkljah, vendar so tam okolico takoj lepo uredili, prav tako je bila dohodna cesta takoj asfaltirana. Le na preddvorsko cesto se je pozabilo, čeprav je treba asfaltirati te nekaj sto metrov. Prebivalci Preddvoru so pripravljene celo prispevati za ureditev okolice šole.

Prav tako ni v osemletki v Preddvoru še urejenega otroškega varstva, ki pa bi bilo več kot nujno potrebno. Veliko staršev je zaposlenih, zato so otroci večkrat brez pravega nadzorstva. Urejeno šolsko varstvo bi bilo v veliko zadovoljstvo tamkajšnjih prebivalcev.

A. Erjavec
Preddvor

Uresničimo staro željo!

Cez nekaj dni bomo prebivalci Stražišča in okolice odločali o novem pokopališču. Zato sem se odločil, da nekaj napišem in tako prispevam k pripravi na nadeljsko odločitev.

Pravijo, da pokopališče kaže tudi na kulturno razvitost nekega kraja. Menda o tem govori celo slovenski pregovor. Zal pa mi nimamo svojega pokopališča. Čeprav se človeku zdi to skoraj nemoogoče, je res tako. Ne mislim razpravljati, zakaj pri nas ni bil zagotovljen pokop še preden je bilo staro pokopališče opuščeno. Prav tako ne mislim razglabljati, zakaj gre pot do novega pokopališča

tako polzevo. Rad bi le povedal, da mi je zategadelj težko in da se hkrati veselim in veliko pričakujem od referendumu, ki bo 22. septembra.

Prepričan sem, da se bodo volivci Stražišča, Bitnja, Brega, Drušovke, Oreška, Pševa, Javornika in Gorenje Save odločili za novo pokopališče. Tako se nam bo končno uresničila dolgoletna želja. Z uresničitvijo te želje pa se bodo precej zmanjšali tudi stroški, ki nastanejo ob slovesu za pokopjnim. Naj povem le primer, da bodo z novim pokopališčem odpadli vsi prevozni stroški svojcev na kranjsko pokopališče ali

pa na pokopališče v Zabnico. Prav tako bo tudi oskrbovanje in obiskovanje grobov veliko lažje. Zato menim, da je referendum enkratna in edina prilika, da prebivalci teh krajev dobimo pokopališče.

Novo pokopališče bo na zelo lepem kraju in blizu. Menim, da tudi strošek (po 3000 starih dinarjev štirikrat v enem letu) ni tako velik. Posebno če pomislim, da se bo ta strošek bogato obrestoval tudi poznejšim rodovom in vsakemu posamezniku.

Zato sem prepričan, da bodo volivci prispevali svoj glas za izgradnjo pokopališča in tako potrdili staro željo vseh zgoraj omenjenih vasi.

Jože Dolenc
Gasilska ulica 16, Kranj

Nasproti železniške postaje pod Jeseniško tržnico gradi SGP Sava 74 enonadstropnih garaž in deset prostorov za službe komunalne obrti.

*novitete
*novitete
*novitete

na zagrebškem velesejmu

STANDARD KRANJ

STANBOX

* TAPISTAL

* LEMOVKA

Vtisi z razstave v galeriji Loškega muzeja

Petkrat razgaljena stvarnost

Prišel je tujec na morskobalo. Pripeljal se je z velikim avtomobilom, z ženo in dvema otrokoma. Odprli so prtlačnik, razvezali potovalne torbe, izvlekli svojo kramo. Glej človek, ki ležiš tam v pesku pod vročim soncem, brez vsega, samo s kopalkami okrog ledij, glej, kako si ubožen! Ali vidiš, kaj vse so prinesli tle s seboj? Ti pa nimaš ne avtomobila, ne čolna in ne transistorja ob sebi. Ne sediš v ležalnem stolu pod pisanim senčnikom, ne premoreš sončnih očal in ure, ki je varna pred vodo. Oh, pa to še ni vse. Tudi loparje za badminton imajo oni, zločljive stolčke in slamnike na glavi, blazine za sončenje, brisače, razkošne kopalke, kreme in pahljače, plavuti, harpune, maske in trнке, termovke, jedačo in pijačo ter druge predmete, ki jim niti ne veš imena. Bodi žalosten, človek, bodi zavisten, razjokaj se, saj si tako nepomemben!

Človek pa ni zajokal. Sedel je in se pričel krohotati. Obrnil se je proč od skupine načičkanih sosedov ter še glasneje zarigal.

Mnogo let kasneje je isti človek stal v neki galeriji, pred neko grafiko. Gledal jo je in gledal in nenadoma se je spomnil dogodkov na plaži — neznane družine, zatrpene z najrazličnejšimi predmeti, smešne in izgubljene sredi tiste navlake. Na papirju je lahko opazoval podobno šaro, kaotično razmetano po vsej ploskvi. Deluje absurdno, krhke človeške postave in obrazi, utaplajoči se med stvarmi, se zdijo kot izgubljeni. Slikar je obisko-

valcu odprl oči, mu pokazal nesmiselnost modernega časa, moderne produkcije, ki bruhala izdelke vseh vrst in postajajo govtajoči avtomati, sužnji predmetov in strojev. Ožigosa materialnost, ki iz človeka nezavedno spodriva zadnje ostanke humanosti in smisla za lepo, naravno.

Barvna grafika, o kateri je govora, visi ob steni galerije Loškega muzeja, kjer prav te dni razstavlja pet umetnikov iz Pariza. Njen avtor, Portugalec **Rene Bertholo**, skuša s svojimi deli, — videli smo jih ducat — z ironiziranjem predmetnosti, ki nas vse bolj utesnjuje, pokazati nesmisel pehanja za novimi in novimi dobrinami, ki v tem zmedenem svetu pomenijo ugled, uspeh, denar, položaj.

Če je Bertholo posmehljiv, pa je **Luzio del Pezzo** lahkoten. Prav tako kot prvi obravnava sodobni čas, realnost, vendar z drugega zornega kota. Vnemar pušča vse pereče nesmisle današnjih dni, raje se igra. Življenje jemlje kot igro, igro pa ima za največji smisel človekove dejavnosti. V njegovih delih je morda prav zategadelj skrita pritažena obsodba vsega in vsakogar na tem svetu. Prvi hip se zdí nestvaren, nerealen, kajti kdo za vruga dandanes še ima življenje za igrakanje! Toda del Pezzo meni, da je prav igranje tisto, česar nam manjka. Človekovo ravnanje, mišljenje in hotenje se giblje v mejah nekkih norm, na relaciji smeš — ne smeš. Ne zavedamo se jih, toda če kdo prekoraci te meje, pa četudi na najmanj

bolečem mestu, ga družba obsoja. Le otrokom je še dovoljeno zganjati »neumnosti«, kršiti uglajeni red, se igrati brez strahu, da bi zato bili smešni. Del Pezzo protestira s svojo lahkotnostjo. Riše pisane kroge, enostavne oblike, žoge, palice, ure... Vse je tako preprosto. Vendar pa umetnik kljub vsemu ne krši zakonitosti slikanja. Nasprotno, njegova dela so uravnovešena, upoštevajo proporcionalnost, izpričujejo brezhibno obvladovanje tehničnih sredstev.

Lourdes Castro, Parižanka, rojena na Portugalskem, je nekak likovni lirik. V njenih čudovitih barvnih grafikah bi zaman iskali zaključeno zgodbo. Našli bi le brezkončno pripoved o nečem lepem, kar je v resnici trajalo samo hip in je že zdavnaj mimo. Castro zajema na papir gibe, ustavi jih in podaljša v neskončnost. Dejanje, trenutek lahko zato opazujemo vsak čas. Iz njenih del veje milina, nežnost. Efekta, doseženega s profilom mlade žene, ki odseva na svetlejši ali temnejši podlagi, ne kvarijo odvečne potankosti. Le-te zanemari, da bi lahko poudarila lepoto nekega minljivega giba. Predstavo o grafikah Lourdes Castro se da pričarati le v rispodobo: nekdo pleše, močno osvetljen, sredi temne dvorane.

Vsako potankost je videti na njem, vsako gubo. Ko pa gledalec naenkrat zamiži, prizor še ne izgine, saj je vtisnjen v očesno mrežnico. Lebdí pred očmi, vidimo sicer samo silhueto, toda premik je ustavljen in podaljšan v prihodnost, kot bi ustavil film sredi teka. Lahko opazujemo vse razkošje tistega trenutka, ki sicer prehitro mine. Lourdes Castro torej jemlje stvarnost v najožjem smislu, kot brezkončno vrsto hipnih dogodkov. Iz te vrste ugrablja povsem določene pojave in jih podaljšuje v neskončnost.

Slikarka **Milvia Maglione** ustvarja nekakšne likovne pripovedke. Domišljijji gledalca prepušča, da ob njenih delih napleta in napleta, išče razlago, dokler si sam pri sebi ne stike neke zgodbe. Človeku se zgodi, da gre po večkrat mimo Maglioniinih grafik (vmes je tudi eno platno, edino na vsej razstavi), a vendar ostane malo dušen. Toda če se malce potrudí, potem utegne na ploskvi pred seboj najti kak impulz za razmišljanje. Seveda pa je vsakršna splošna ocena teh del nemogoča, da, celo smešna. Slike je treba videti, jih podoživeti. Mnogim bodo razumljive, mnogim ne. Zdi se, da so med razstavljenimi deli prav omenjene grafike najmanj dozovene obiskovalcem — preprosto zato, ker se jih ne da razumeti, ker se jih da

zgoj razlagati, razlagati vsak posebej, vsak samo zase.

Zadnji izmed peterice umetnikov iz Pariza je **Antonio Seguí**, sicer po rodu Argentinec. Tudi on obravnava izključno le sodobni svet in dasi je pri njem bolj kot pri drugih štirih očitna nagnjenost k pop-art stilu, ravno tako sodi v širok krog slikarjev, ki se ubadajo z realnostjo in katerih dela so spričo tega znana pod imenom »Dimenzije realnega«. Seguí biča današnji svet, razkriva zablode izkrivljene morale, napada čas in tehnični razvoj, ki vodita v razčlovečenje, ki obetata spremeniiti ljudi v avtomate. Z njegovih umetnin veje oster humor in če bi slike znali spreminjati v prozo, bi iz Seguíjevih brez dvoma nastale satire. S tem, da se zateka k erotiki, s tem, da naslika govornika, golega od pasu navzdol, pa z gromozanskim jezikom, ki mu silí iz ust, razkrinkava gnilo moralo, ko na videz kreposti in delajo povsem nekaj drugega. Kadar želi zbuditi gnus in odpor, ko iz protesta do okolja hoče skoraj žaliti, naredi sliko odvratno z vsemogočim, včasih tudi s Hitlerji in kljukastimi križi. Če se obiskovalec namrdne in je ogorčen, potem doseže svoj cilj. Težiti k resnici, razgaljati slabosti, odpreti ljudem oči, plemeniti jih in obogatiti — to je naloga vsake umetnosti, naloga umetnosti nasploh. I. G.

Svet brez bleščic

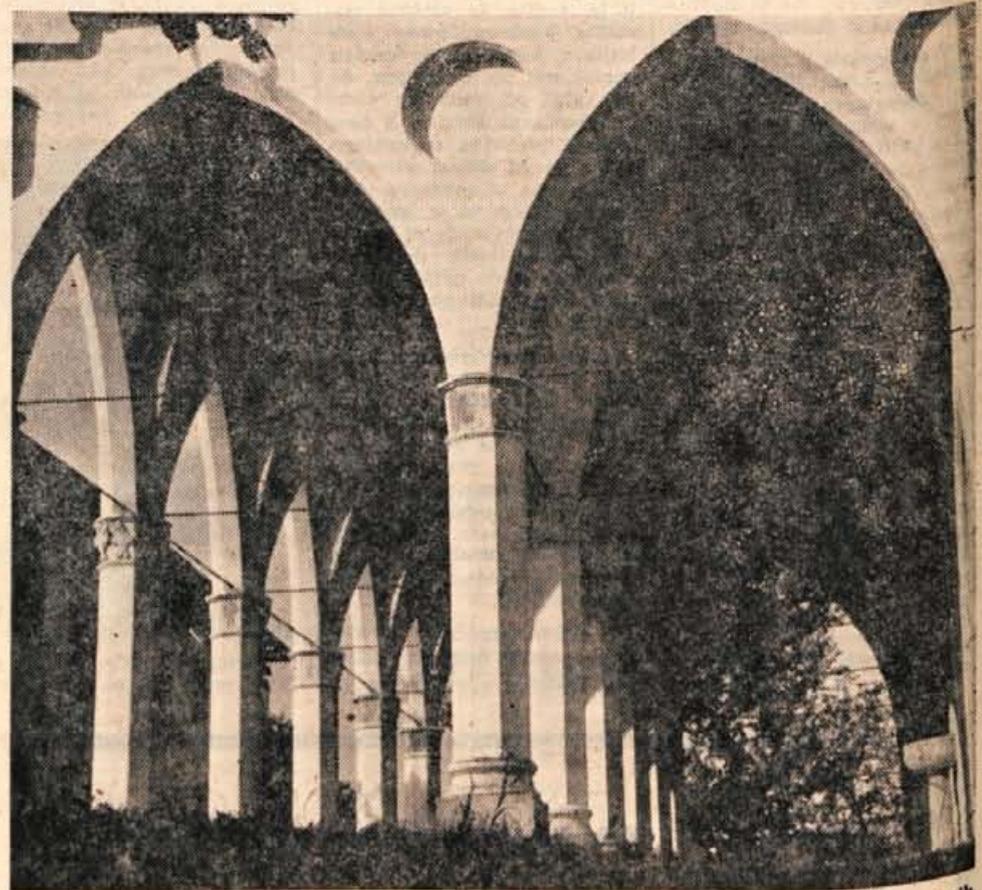
Podaj roko človeku

Pride čas, ko ljudje ne vemo drug za drugega. Ne vemo za stiske drugih, ker smo zaprti v svoj lastni svet, v stanovanje, od koder ne pogledamo do sosedu, ampak je naše obzorje televizijski ekran. Pride čas, ko ne razumemo svojega bližnjega ali ga nečemo razumeti, ker mu privoščimo trpljenje. Kasneje morda to popravimo ali tudi ne.

Morda bo Jožicina mati čez čas sprejela svojo hčer pod streho. Ali pa tudi ne. Preveč odločna je bila videti, ko je govorila, da je z otrokom noče k sebi. Čeprav ima novo stanovanje. Jožica pa z enomesecnim dojenčkom ne more stanovati na klopi v parku. Včasih se nas tuja nesreča ne prime bolj kot prah, ki ga skrtačimo z ovratnika. Materinsko srce, čeprav morda precej otrdelo od življenjskih udarcev, pa — vsaj mišlim tako — mora občutiti stisko najbližjega. Toda sprejeti hčer v stanovanje, poslušati otrokov jok, imeti skrbi z varstvom — ne to pa že ne. Naj gre kamor hoče. Da ima socialno podporo? Tudi prav, še bolje.

Jožica je našla streho. V na pol leseni hiši so jo sprejeli s toplo besedo, z razumevanjem. Gospodinji je pogled na neboljnjega otroka in njegovo mlado mater privabil solze v oči. Kakor se sliši oguljeno, vendar bo držalo, da se pogosteje v skromni bajti najde topla dlan, kadar jo kdo potrebuje, kaj pa kje drugje. Pogosteje v svetu brez bleščic kot drugje.

L. Mencinger

Cerkev v Crngrobu je znana predvsem po svojih pozlačenih oltarjih, freskah ter zvonovih. Toda prav toliko pozornosti zasluži kamnita obokana lopa pred cerkvijo. Po starosti se sicer ne da meriti z ostalim zidovjem — zgradil jo je loški mojster Molinaro leta 1858 — vendar pa se po slogu skoraj ne loči od same cerkve. Graditelj je pri novi lopi, ki stoji na istem mestu kot prejšnja lesena, tako lepo zadel bistvo gotskega sloga, da ima marsikdo stebrišče za pristno.

Te dni po svetu

BEOGRAD, 13. septembra — Na seji odbora za proslavo 25-letnice drugega zasedanja AVNOJ so sprejeli program proslavne tega jubileja. Program predvideva, da bodo jubilej republike slovensko proslavili v vseh državah kot jugoslovanski občenarodni praznik ter manifestirali bratstvo in enotnost jugoslovanskih narodov in narodnosti.

NEW DELHI, 14. septembra — Predsednica indijske vlade Indira Gandhi je sprejela delegacijo Zveze mladine Jugoslavije, ki se mudi na študijskem obisku v Indiji. Indira Gandhi je pozdravila pobudo za sklicanje kongresa mladine Indije, Jugoslavije in ZAR, na katerem bi došli potji za širše in bolj vsestransko sodelovanje mladine teh dežel.

BUDIMPEŠTA, 14. septembra — Tu se je začel sestanek najvišjih sindikalnih voditeljev šestih socialističnih držav — Madžarske, SZ, Poljske, Bolgarije, NDR in CSSR. V Budimpešti poudarjajo, da je do sestanka najbrž prišlo zaradi odklonilnega stališča svetovne sindikalne federacije do intervencije petih držav na Češkoslovaškem.

BRATISLAVA, 15. septembra — Prvi sekretar CK KPC Aleksander Dubček je v televizijskem govoru dejal, da bi odstopanja od pojanuarske politike pomenila razpad politične enotnosti. Dubček je še dejal, da lahko neizpolnjevanje moskovskega sporazuma ogrozi pojanuarsko usmeritev v CSSR.

KAIRO, 15. septembra — Na kongresu arabske socialistične unije je predsednik ZAR Naser pozval ljudstvo, da zbere svoje sile in sredstva za osvoboditev ozemlja pod izraelsko okupacijo.

ALŽIR, 16. septembra — V alžirskem glavnem mestu se je končalo zasedanje šefov držav in vlad afriških držav. V sklepni resoluciji so zahtevali ustavitve sovražnosti ter splošno amnestijo za vse tiste, ki so zagrabili za orožje v zvezi z odepitvijo Biafre. Resolucija organizacije afriške enotnosti je tudi obsodila odepitve Biafre in pozvala obe strani, da ustavijo ogenj.

BRATISLAVA, 16. septembra — Okupacijska poveljstva na Slovaškem so spet prepovedala izhajanja nekaterih časopisov. Tako sta sedaj prepovedana lista Smer in Nova svoboda, njuni uredniki pa so zasedli okupacijski vojniki članice varšavskega sporazuma.

Ljudje

Ob nedavni vojaški akciji petih držav — članic varšavskega sporazuma na Češkoslovaškem se je porodilo nešteto različnih razmišljanj in ugibanj. Vendar ta razmišljanja in ugibanja niso ostala na svojem začetku, temveč so našla svoj odsev v vprašanjih, ki bolj ali manj zadevajo današnje razmere dveh super sil — ZDA na eni strani in SZ na drugi strani. Zakaj je to tako imenovano »ravnotežje strahu«, »ravnotežje sile« spet postalo aktualno? Vrsto komentatorjev zadržanost ZDA ob sovjetski akciji na Češkoslovaško navaja do sklepa, da kljub zanikanju obeh »svetovnih vladarjev«, obstaja nek sporazum med njima. Za kakšen sporazum naj bi šlo med ZDA in SZ? Če po koncu druge svetovne vojne je bilo precej govorjenja o razdelitvi tako imenovanih »interesnih« področij, o dveh »inte-

Sporazum o »interesnih sferah« vendarle obstoja

resnih sferah«. Mnogi danes ugotavljajo, da je že na Jalti bil dosežen sporazum, po katerem so točno določene meje vpliva ZDA ali SZ. In iz takšnega sklepanja ni bilo težko potegniti sklepa, da so bile ZDA pazivne zato, ker so pač menile, da spada CSSR v sovjetsko interesno sfero.

Ob začetku češkoslovaške krize je Johnson sicer opozoril, »naj nihče ne spušča z vrvice psov vojne«, pred nekaj dnevi pa je posredno priznal, da obstoja tih sporazum med ZDA in Sovjetsko zvezo o razdelitvi interesnih področij. Vzporedno s takšnim priznanjem je prišlo tudi do Johnsonovega opozorila Sovjetski zvezi: »V vaši sferi lahko počnete, kar hočete, a kar zadeva našo, roke proč!« To opozorilo je dobilo bolj drastičen odmev v nadaljnjih besedah ameriškega predsednika, ko je dejal, da bodo ZDA ostro nastopile proti ti-

stemu, ki bo prekorajl mejo interesnega področja med Vzhodom in Zahodom.

Takšne ugotovitve same po sebi predstavljajo vprašanje, kakšen je sploh današnji položaj na svetu. In odgovor na to vprašanje se tudi ponuja sam od sebe, vsaj obnašanje Sovjetske zveze in ZDA nas sili k takojšnjemu odgovoru. Današnji svet je razdeljen v »lovišča« dveh super sil ali dveh »velikanov«, proti katerim so drugi brez moči. In še dlje gre ta absurdna ugotovitev. Opirajoč se na svojo vojaško in ekonomsko moč se ZDA in SZ enostavno postavljata za lastnika (s sporazumom določenega deleža oziroma področja) današnjega sveta. In da ne bi slučajno prišlo do prevelikih želja enega partnerja po ozemlju drugega, skrbi medsebojno ravnotežje vojaškega potenciala. Za, »ravnotežje strahu«, ki smo mu bili že nekajkrat priča v zadnjih letih,

spomnimo se samo karibske krize, je danes spet prisotno.

Zasedba Češkoslovaške pa ni prinesla samo oživitve tega ravnotežja. Prinesla je s seboj še vrsto drugih negativnih posledic. Deleži državnih proračunov, namenjen za vojaške potrebe, bodo spet narastli in oboroževalna mrzlica se bo nadaljevala. Takšen razvoj dogodkov bodo seveda nekateri krepko izrabili kot vodo na svoj mlin. Zlasti tisti, ki jim je politika sile, politika zastraševanja, sveta stvar in spet se pojavlja že stoletja star izraz »namen opravičuje sredstva«. In tako danes, kljub množici sporazumov o nevmesavanju, o suverenosti posameznih držav, kljub številnim jasnim določbam Organizacije združenih narodov, dve veliki sili spet barantata z usodo držav v svojih interesnih področjih. In še več, barantata z usodo človeštva.

V. G.

in dogodki

Iz naše vojaške zgodovine

Velika usodna zmota

Morda je kdo potoval na proslavo v Novo Gorico prek Vršiča. Zanje in za tiste, ki bodo kdaj pozneje potovali skozi Bovec, bom opisal zanimivost iz vojaške zgodovine tega kraja.

Pet kilometrov od Bovca proti Predilu stoji mogočna trdnjava Kluzje. Trdnjava je ob cesti, zgrajena pa so jo prebivalci Bovca 1472. leta, najprej leseno, a 1613. leta so jo sezidali s kamenjem. Bilo je to v času turških vpadov na naše ozemlje. Trdnjava Kluzje naj bi branila prehod Turkom v smeri Predila in naprej proti Koroški in Avstriji.

Sčasoma je minila nevarnost turških roparskih pohodov, toda trdnjava Kluzje je še naprej odstala pomembna vojaška postojanka.

1797. leta je Napoleon v severni Italiji premagal italijansko vojsko. Ker se je Avstrija čutila ogroženo, se je vmešala v vojno na strani Italijanov. Toda Francoze takrat ni mogel nihče zaustaviti. Odlično izurjena Napoleonova vojska je zasledovala Avstrijce do avstrijske meje. Po dolni Soči se je v neredu umikalo 6500 pešakov in 400 konjenikov. Da bi pridobili na času in reorganizirali svojo armado, so Avstrijci pustili v trdnjavi Kluzje generala Köblesa, da bi le-ta čim dlje zadržal napadalce.

Pod vodstvom generala Köblesa je v trdnjavi ostalo 500 vojakov, ki so na hitro popravljali trdnjavo. Čeprav je trdnjava na kraju, ki popolnoma zapira pot proti

Predilu, je general Köbles vseeno kmalu prišel do spoznanja, da se ne bo mogel dolgo upirati ofenzivni Napoleonovi vojski. Zato je sklenil, da bo uporabil zvižajo.

22. marca 1797. leta zjutraj so Francozi začeli napadati trdnjavo. Toda trdnjavi se niso mogli približati, ker je z ene strani 80 metrov visoka kamnita stena, z druge strani hriba pa so bili izpostavljeni ognju iz trdnjave.

Zvečer so Francozi opazili, da je v trdnjavi naenkrat nastala nenavadna tišina. Potem so v somraku videli vojaške sence, ki so zapuščale trdnjavo in krenile proti Predilu. Verjetno je pri Avstrijcih pomota v ukazu, so morda valj Francozi. Ker so se bali, da bi se Avstrijci vrnili, so pohiteli proti trdnjavi, da jo zasedejo. Medtem se je že dobora stennilo. Vojaki, ki so hiteli proti trdnjavi, so drug za drugim padali 74 metrov globoko v prepad, podru katerega teče potok Koritnica. Ko je že prek sto vojakov zgrmelo v brezno, je za njimi na konju prijahal oficir. Pred oficirjem pa je šel bobnar. Naenkrat se je oficirju zazdelo, da sliši udarce bobna globoko nekje pod seboj. Klical je bobnarja, kaj se je zgodilo, klical je vojake pred seboj, toda nihče mu ni odgovoril. Tedaj je stopil s konja in počasi tipal okolico; z grozo je opazil, da stoji na robu prepada. Spoznal je, da so mu Avstrijci postavili past.

Tragedijo francoskih vojakov je general Köbles opazo-

val z dvesto vojniki iz trdnjave. Ponoči se je vrnilo tudi tistih 300 vojakov, ki jih je nalašč poslal iz trdnjave, da bi speljal Francoze. Francozi so res verjeli, da so Avstrijci zapustili trdnjavo.

Francozi so besneli od jeze. Z zlatom so podkupili nekega pastirja, ki jim je še isto noč pokazal položaje, odkoder lahko s topovi streljajo na trdnjavo.

Zjutraj je zagrnelo. Kmalu po močnem artilerijskem ognju je pronehal odpor Avstrijcev. Francozi so zajeli vseh 500 vojakov in generala Köblesa. Kako so bili Francozi zaradi te zvižaje jezni, se vidi iz francoskega vojnega poročila, kjer je med drugim rečeno: »Po vojaškem pravu bi morali vsem petstotim vojakom z mečem odsekati glave, toda tega barbarškega prava francoska vojska ni nikoli uporabljala.«

Da bi bilo bralcem jasno, naj povem še to, da je trdnjava zidana na samem robu prepada. Takrat tu ni bilo ceste niti poti. Pot k trdnjavi je vodila z druge strani prek prepada. Prepad je širok samo od 2 do 4 metre, pot do njega pa je bila ozka in obrasla z drevjem in grmovjem. Prek prepada je bil položen premični most, ki so ga dvigali iz trdnjave. Med grmovjem in drevjem je bila še večja tema, vojaki pa so v tekur upirali oči proti trdnjavi. Ko je komu zmanjkalo tal, ni imel več časa vpiti in opozoriti druge na nevarnost.

Zanimivo je tudi to, kako je general Köbles prišel na to idejo. Pri Bovčanih je slišal kako so pred sto leti padali Turki v prepad.

Posadka, ki je branila trdnjavo pred Turki, je zvečer,

ko je zaslišala Turke kako kričijo, prestrašeno pobegnili s takšno naglico, da niti luči niso pogasili. Ko su Turki opazili posadko bežati, so stekli po poti proti trdnjavi. Bili so prepričani, da jih čaka bogat plen. Po ljudskem pripovedovanju je takrat padlo v prepad toliko Turkov, da so njihova trupla napravila pravi jez.

Kadar boste potovali skozi Bovec, si le oglejte trdnjavo Kluzje. Morda vam bo potem opisani dogodek bolj razumljiv.

J. Vidic

Komisija za razpis delovnega mesta direktorja pri Naravnem zdravilišču Sonja Marinković Mojstrana

razpisuje delovno mesto

direktorja

Kandidat mora izpolnjevati poleg splošnih še naslednje pogoje:

— da ima srednjo izobrazbo in 10 let delovnih izkušenj, od tega najmanj 2 leti v zdravstvenih zavodih in 2 leti na vodilnem delovnem mestu.

Vlogi mora kandidat predložiti overovljeno dokazilo o strokovni izobrazbi, potrdilo o dosedanjem zaposlitvi in potrdilo o nekaznovanju.

Stanovanja ni na voljo.

Kandidati naj svoje prijave pošljejo na naslov komisije za razpis delovnega mesta direktorja pri Naravnem zdravilišču Sonja Marinković Mojstrana v roku 15 dni po objavi razpisa.

Ni miru za policaje

Pariška policija se še ni odpočila od majskih nemirov, že so bile tu nove nevarnosti. Najprej sta iz neke klavnice ušla dva podivjana bika. Enega so morali ustreliti, ker se trmasta žival ni hotela premakniti z železniških tirov, kjer bi seveda lahko prišlo do nesreče. V Luksemburški park se je nato naselil cel roj čebel, ki so ušle od kdo ve kod. Nato se je podoben roj zatekel na vrt kitajske ambasade. Ni šlo drugače, kot da so te čebele zastrupili. No, in na koncu so morali poloviti še krdelo svinj, ki so ušle iz nekega vagona.

Kadite pipo?

V francoskem mestu Saint Cloud se pravkar odprli svetovno razstavo pip. Mesto se sicer ponaša s tem, da je svetovni center za proizvodnjo pip, vendar pa je na razstavo prišla najstarejša pipa iz Amerike. Pred 2000 leti so jo uporabljali Azteki.

Kot zanimivost mogoče še podate: v Franciji kadi pipo milijon moških in okoli 50.000 žensk.

ČAROVNICE V DOBITOMOV IN OSVAJANJA VESOLJA

3
Upoštevaajo, da so »obtoženci majhni in torej maloletni«, jim je sodnik določil ne samo advokata, ampak tudi varuha. Mušice so obsodili na pregnanstvo...

Ohranjeni so mnogi zapiski o sodnih obravnavah proti gosencim, kačam, podganam, pijavkam in mišim.

Sodišča so velikokrat izrekli kazen izгона, pa tudi v Nemčiji so na obtoženo klop posadili vrabce, v Kanadi pa štokrlje.

V 17. veku je neki pes v Avstriji bil obsojen v ječo in zaprt v samico. Največkrat pa je sodišče izreklo smrtno kazen, zlasti svinjam.

Smrtno kazen nad obsojeno živaljo so opravili zmeraj javno. Rablja so pogosto pripeljali iz kakega daljnega mesta, da je opravil svojo dolžnost: obesil obsojeno žival. Pred izvršitvijo obsodbe so pogosto svinjam oblekli hlače, na glavo pa jim dali kapuco. Obleka je po sodbi srednjeveških mračnjakov dala temu dejanju pravosodja slovesen pomen.

V Franciji so živalim sodili dlje kot v drugih deželah, čeprav se je ravno v Franciji prvič slišal protest proti takemu barbarstvu. Ze leta 1282 je francoski pravnik Bomaire napisal razpravo, v kateri je dokazoval nespametnost sodnih procesov proti živalim. Toča nihče ga ni podprl.

Zaprte živali so imeli v ječah skupaj z ljudmi. Zasliliševali so jih na isti način kot ljudi in jih med zasliševanjem tudi mučili. Cviljenje tepenih živali so imeli za priznanje krivde.

GOS, PRICA OBRAMBE

Živali pa niso bile samo obtožence, ampak tudi priče. V Nemčiji na primer je dolgo veljal zakon, da človek, ki ga je kdo napadel v hiši lahko pripelje na sodišče, če nima drugih prič mačko, psa ali petelina. Njihovo pričevanje se je upoštevalo.

Bili pa so tudi primeri, da so živali odgovarjale zato, ker so kot priče zločina, ki so ga storili ljudje, ostale pasivne. Tako so bile krave, konji, svinje, mačke, gosi in kokoši obsojene na smrt, ker s svojim kričanjem ali mu-

kanjem niso poklicale na pomoč! Ta zakon je imel veljavo vse do začetka 17. stoletja.

Kako so ljudje mogli to počenjati? Kako so mogli soditi živalim?

V pradavnih časih je bil človek živalim zelo blizu. Ni videl posebne razlike med seboj in, recimo, krokodilom ali tigrom. Zunanje razlike so seveda opazili, toda kdo bi pripisoval pomen taki malenkosti! Oba imata dušo, človek in krokodil. In sploh: ali niso pričale stare zgodbe, da so se ljudje pogosto spreminjali v živali, živali pa v ljudi?...

»Kdor ima pod pazduho desno nogo sove...«

Ostanki starih mnogobojnih predstav so se ohranili pri ljudeh v srednjem veku pa tudi danes.

Prebivalci mnogih evropskih dežel so dolgo verjeli v zdravilne lastnosti krvi in kosti. Lobanj niso več zbirali, toda na morišča je prihajalo na tisoče ljudi, pohabljenih in bolnih, ki so upali, da bodo tu ozdraveli.

Verjelo se je, da je točno močno sredstvo za zdravljenje obešenčeva vrta. Vse vrvi so bile zelo dragoceni, so izbrili konjugalni kralji in dobro služili.

Nenavadno zdravilo so pripisovali človekim mumijam, zdrobljenemu prašu. To »čudotvorno zdravilo« je privabilo kupce, da so bile mumije uničene, zdrobljene in prodane kot zdravilo.

Vera v magijo je bila do številnih fantastičnih predstav o boleznih in vsem zdravljenju.

Bolnik je na primer imel zlatenico. K njegovi bolezni so pripisovali, da je bil prepričan, da bo po rutegnil nase iz bolnišnice, menel barvo in se obravnavati.

V Nemčiji so pred se njem stoletju verjeli, da se steklina lahko zdravi. Kdor nosi pod pazduho desno nogo, ki je srce in desni pljučni, njemu se sploh ni treba bati steklih psov. Kaj pa je posebejla modrost, da so lahko prepričani, da so...

Iz Bukovščice in okolice (5)

(Nadaljevanje)
(Nadaljevanje in konec)

Lanu zdaj kmetje skoraj ne sejejo več, le kakšen kdaj pa kdaj še kakšen malenkost, vendar ne zaradi preje oz. platna, ampak zaradi semena, ki ga krmji bregim kravam pred porodom. To je menda odlično sredstvo za olajšanje poroda. V nekaterih krajih, kjer so včasih iz lanenega semena prešali olje, so tropine prav v ta namen krmili bregim kravam. Tudi iz Selške doline so nekateri kmetje dali prešat kakšno malenkost semena, kot se spominja Spilar, veliko pa ne. Prešli so ga v okolici Medvoda (Golo brdo, Seničica) in menda nekaj malega tudi v Podbilci.

Na nekdanje pridelovanje lanu in tkanje platna pa ne spominjajo samo poslednji tkalec in zavrženo statve, ki jih še hranijo marsikje na podstrehi, ampak tudi nekateri drugi objekti. Jake z Laškega ima zraven kozolca še vedno pajstvo, kjer so nekdanj trlj lan. V bližini je bila tudi jama za sušenje lanu, vendar so jo podrli.

Nosilne rjuhe iz domačega platna (to so posebne rjuhe, s katerimi so na hrbitih prenašali seno s strmih senožeti, kamor z vozom niso mogli) pa še danes uporabljajo — kot spomin na nekdanj želo živo domačo obrt. In verjetno še marsikje v skrinji hranijo doma sikano platno.

DRUŽBENO IN DRUŽABNO ŽIVLJENJE

— Bukovščica ima zdaj svojo krajevno skupnost. Prej so bili pod Bukovico, vendar jim to ni bilo všeč, ker je bilo tja predalet, čutili so se zapostavljene, v dolini so se le bolj malo brigali za njihove probleme. Zahtevali so svojo krajevno skupnost in zdaj jo imajo: Bukovščica (z zaseiski seveda), Knape, Strmica in Pozirno. Vasi, ki so bile vedno tesno med seboj povezane, tudi zdaj najraje (in najbolj) same rešujejo svoje probleme, ti pa so precej drugačni od tistih v dolini.

Gostilne zdaj v teh krajih nimajo. Nekdanj je bila v Bukovščici, potem (že po zadnji vojni) v Knapih, zdaj pa je najbližja menda na Čepuljah, do kamor pa pelje kar dobra makadamska ce-

sta, ki so jo naredili pred dvema letoma. Namesto v gostilni se danes ljudje v nedeljavno po maši zberejo pred trgovino v Bukovščici, kjer se tudi dobijo steklenica piva. Do kosila malo poklepetajo, pogovorijo se o najnovejših dogodkih, popoldne pa mlajši radi odrinejo kam dlje, v Zeleznike ali v Loko. Do tja zdaj ni daleč, saj vozijo avtobusi, pa tudi mopedov imajo že precej. »Včasih so bolj kupovali prime,« mi je povedal Jake, »zdaj pa so jih opustili, raje imajo mopede, ti so, tako kaže, za naše slabše pot; in strmine še najprimernejši. Z mopedom res skoraj povsod lahko prideš.« Celo avtomobili niso v teh krajih nobena redkost več, en kmet v Bukovščici pa ima celo traktor; prej je imel avto, pa ga je prodal in kupil traktor.

Vrata v svet se na široko odpirajo tudi prebivalcem najbolj oddaljenih vasi v loških hriboh. Ceste, prevozna sredstva, elektrika, radijski in televizijski sprejemniki, časopisi — vse to v temeljnih spreminja te vasi in ljudi v njih. Nič več niso samo doma, zaprti le v svoj kraj in najbližjo okolico, ampak se vse bolj vključujejo v živah-

nejši življenjski utrip širšega področja, širše teritorialne skupnosti. Prav te številne niti, ki jih povezujejo s svetom, pa jih tudi bolj priklapajo na svoje domove, na svoje vasi. Če so včasih hoteli malce spoznati svet, če so se hoteli aktivne vključiti v širšo družbeno skupnost, so morali od doma. Danes to ni več potrebno. Danes so v pravem pomenu besede lahko hkrati vaščani svoje vasi, aktivni občani v srednjih občinskih družbenih in političnih organizacijah, samoupravljajci v večjih delovnih kolektivih v dolini itd. Vasica, ki je bila včasih skoraj povsod lahko prideš, celo avtomobili niso v teh krajih nobena redkost več, en kmet v Bukovščici pa ima celo traktor; prej je imel avto, pa ga je prodal in kupil traktor.

Množičnega preseljevanja ljudi iz vasi v mesto, ki je bilo značilno za povojna leta, ni več. Namesto ljudi, namesto posameznikov so se danes vasi kot celote približale mestu. Zato bodo te vasi živele in se razvijale, če le ne bomo umejno zadrževali njihovega razvoja.

Andrej Triler

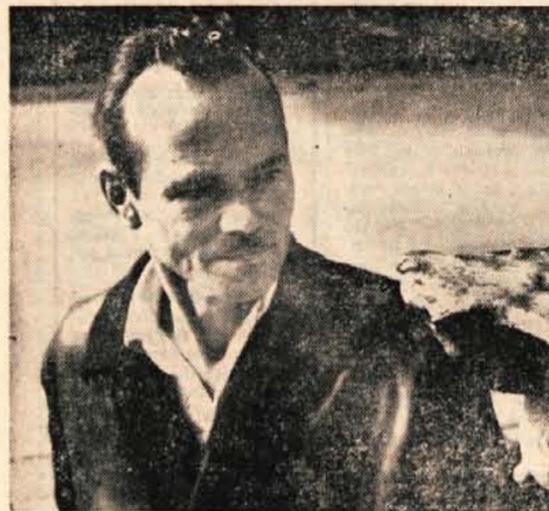
V eni izmed prihodnjih številk Glasa bomo v rubriki Gorenjski kraji in ljudje začeli objavljati zapis o koparjenju na felovci in okrog nje, ki sta ga napisala kmet Leopold Kordež z Jannika in vodja Kovaškega muzeja v Kropi Justin Azman.

Ker so včasih skoraj povsod na Gorenjskem v hribovitih predelih kuhali ogelje, vas prosimo, spoštovani bralci, da nam o tem pišete še iz drugih krajev. Hvaležni vam bomo že za kratko sporočilo, ali ste pri vas (v vaši vasi in okolici) kuhali ogelje, kdaj ste s tem nehali, kdo ga je kupal, koliko na leto, kam ste ga prodajali itd.

Gorenjski kraji in ljudje

— In koliko boš ti eksponiral?

Pred dnevi se je v našem uredništvu oglasil Vinko Hočvar iz Kranja, Cesta kokrškega odreda 23, z velikim jurčkom pod pazduho. Ko smo ga ogledovali, nam je Vinko Hočvar povedal, da tehtja jurček kar 1,40 kilograma, njegov klobuk pa meri kar 29 centimetrov. foto: F. Perdau

Ribe tudi spe

Sovjetski znanstveniki so ugotovili, da nekatere ribe ponoči trdno spe ter se le počasi in težko prebude. V poročilu Organizaciji združenih narodov za prehrano in kmetijstvo (FAO) trdi sovjetski strokovnjak O. N. Kiselev s polarnega raziskovalnega inštituta za morsko ribištvo in oceanografijo, da je spremljal spanje polenovk in nekaterih drugih rib Severnega morja iz podmorske kabine. Kobino so bili spuščali z neke ladje v bližini Mur-

manska v globino 180 do 610 metrov. Kiselev pravi, da so poskušali po osem ur v gostem podvodnem mraku obuditi speče ribe z močnimi lučmi, vendar brez uspeha. Omenil je tudi, da spijo ribe v različnem času, najpogosteje pozno ponoči, posamič ali v skupinah, vedno pa obrnjene proti toku.

Televizijski konec sveta

Tudi na televiziji se marsikaj pripeti. Angleška televizija je nedavno tega prikazovala neki znanstveno fantastični film, v katerem zemlja trči v drugo nebesna telesa. Znanstveniki so izračunali, da bo trčenje 12. avgusta. Sredi prikazovanja filma pa se nekdo od tehnikov spomni: »Saj je vendar danes 12. avgust!« Oddajo so takoj prekinili, da ne bi nastala med gledalci nepotrebna panika. Napovedovalec je nato pojasnil, da je bil to pač film in da konca sveta za sedaj še ne bo.

ANGLEZI IN KRAVATE

»Angleži hranijo stare kravate tako kot hranijo žene stara ljubezenska pisma,« je izjavil predsednik združenja britanskih tovarnarjev kravat. »Prav zato! Bojim se, da bi se Rozikinemu bratu.«
»Ni se ti treba bati. Nihče ne vidi.«
»To je res. Otroci ga še ni videli.«
»Kritosti. Otroci ne znajo močnega«

Miha Klinar: Mest... in razcestja
Domovina
III. DEL 162

To je prej ni vzmerniralo, zgodilo in udarilo v njeno prebujanje. Tudi Francoz... nekaj podobnega, saj in Francoz... sleherni trenutek grozi in jim bo grozila, dokler ne bo... se varljivi varnosti in se pogumno, a še manj pametno... trenutek plane mednje, zato je vsak trenutek brezskrbju. Nesreča... prebrizhnosti nevarna igra z usodo, ki se lahko sleherni trenutek doletela Rozikinega in Antonovega... in Antonovega... v kateri opozarja k ču-ječnosti.

Spoznanje, da je usoda mola... jedno večjim strahom in n... in Antonove žalosti, somirom, ki presegata sočutje do... jih ne more najti, ker jih čutje, ki zamaš išče pravih besed... ni. Največje sočutje je molk, besed... Franc ali ona, Resničen in občuten je samo strah, ki jih op... da lahko sleherni trenutek zdrsnjejo v usodo ustreljenega.

To muči Stivčeva, da ne more... in šla ven. Ko odpre duri, pribli... »Kaj je?« se je dotakne.
»Ne vem. Kakor da sem nekaj...«
»Nič hi. Samo dež in veter.«
»Ne vem. Ta naliv, ta tema...«
»In kaj zato?«
»Zlovešča je. Strah me je.«
»Strah? Zakaj neki?«
»Bojim se.«
»Česa?«
»Zate.«
»Zame? Cemu? Saj sem tu. To...«
»Prav zato! Bojim se, da bi se...«

Rozikinemu bratu.«
»Ni se ti treba bati. Nihče ne vidi.«
»To je res. Otroci ga še ni videli.«
»Kritosti. Otroci ne znajo močnega«
»Kaj je?« se je dotakne.
»Ne vem. Kakor da sem nekaj...«
»Nič hi. Samo dež in veter.«
»Ne vem. Ta naliv, ta tema...«
»In kaj zato?«
»Zlovešča je. Strah me je.«
»Strah? Zakaj neki?«
»Bojim se.«
»Česa?«
»Zate.«
»Zame? Cemu? Saj sem tu. To...«
»Prav zato! Bojim se, da bi se...«
»Kaj je?« se je dotakne.
»Ne vem. Kakor da sem nekaj...«
»Nič hi. Samo dež in veter.«
»Ne vem. Ta naliv, ta tema...«
»In kaj zato?«
»Zlovešča je. Strah me je.«
»Strah? Zakaj neki?«
»Bojim se.«
»Česa?«
»Zate.«
»Zame? Cemu? Saj sem tu. To...«
»Prav zato! Bojim se, da bi se...«

tedaj, kadar bi ne smeli, ali pa, če jim nenehno zabičuješ, da tega in tega ne smejo nikomur povedati, zardevajo, če jim kdo vprašuje o stvarih, ki jih ne sme nihče razen prizadetih vedeti. Zato Zefek spi zgoraj in je njegova kamrica vselej zaklenjena, čeprav se doslej še nikoli ni prebudil in klicel mame. Stivcu je bilo zato sicer hudo, saj je otroka smel pogledati samo skrivaj ali od daleč z daljnogledom z opazovalnice nad kaverno in ga opazoval, kako se je igral pred hišo. Pa bi ga tako rad poževal in dvignil kvišku, kakor je nekoč dvigal njega oče. O, za vse to je otrok prikrajšan in, bogve, kako se ga bo pobič privadil, ko bo konec teh težkih dni, če jih bo sploh kdaj in če ga prej res ne bo doletelo kaj podobnega kakor Rozikinega in Antonovega brata, česar se žena najbolj boji.

»Ne boj se,« jo miri, a tudi sam ni miren že od dne, ko je zvedel, kako so prijeli Uršičevega brata, a danes še bolj, ko jim je Rozika povedala, da so ga ustrelili.

»Kako bi se ne bala,« strmi Stivčeva v neprodirno temo, ki jo bčia naliv. »Tudi ti se bojiš.«

Res je, a tega ženi ne sme priznati, da bi njenega strahu ne podvojl.

»Ne bojim se,« pravi. »Koga neki naj bi se bal?«

»Da bi te neko noč ne presenetil pri meni žandarji?«

»Če me niso doslej...« onemi sredi stavka in preplašen onemi. »Slišiš?«

»Kaj?« se ob moževih roki, ki jo zgrabila za nadlaket, zdrzne Stivčeva in prisluhne v temo, ubrano v divji naliv in hrupno bobnanje potoka in Soče.

»Nič ni! Samo voda in naliv! Strah ima velike oči in ušesa!«

»Ne,« zašepeta žena po kratkem premolku. »Ni samo dež... Pssst,« vnovič prisluhne z izostrenim sluhom, ki zna razločevati sleherni tuj šum. Ne, o ni samo dež in potok in Soča, to so okovanj koraki vojaških čevljev, ki brzgajo razmočeno pot pod domačijo. »Fraaanc... Fraaanc...« komaj slišno izdavi iz sebe, ker jo golta strah.

»Koraki... Zares, koraki!« ni treba sedaj dopovedovati nikomur več. »V kuhinjo! Po drugel!« jo z močnim sunkom odrine od duri in jih zapre. Ko se obrne, sta v veži tudi oba sopreganjanca.

»Ven! Ven skozi zahišna vrata!« porine prijatelja pred seboj v naliv, nato pa se poženejo naravnost proti potoku na most, ki ga že grize voda.

V veži pa sta Rozj in Stivčeva nemi in bledi.

»Odpri jim!« zašepeta Rozika.

»Ne še! Naj razbijajo! Naj izgubljajo čas!« Stivčeva okleva in čaka, ne da bi slišala razbijanje v čumnati pod streho, kjer se je prebudil Zefek in preplašen zaradi hrupa okrog hiše zajokal.

»Maaama, maaama...«

»Otrok joka. K otroku grem,« pravi Rozj.

Sele potem Stivčeva stopi k durim, da bi jih odprla...

»Kdo je?« se muči, da bi bil njen glas čim bolj naraven in neprizadet, a se ji ne posreči.

»Odpri! Pri priči odprite!«

»Kdo je?« vnovič vpraša z glasom, kakor da ni njen.

»V imenu cesarja odprite ali pa...«

»Saj že odpiram... Saj že odpiram...« odpira duri, žandarji pa odskočijo in se stisnejo k stenam, kakor da bodo zdaj zdaj počili proti njim dezerterski strelci. »Kdo ste? Kje ste?« vprašuje Stivčeva v temo. »Vstopite! V takem nalivu res ne morete ostajati zunaj!«

»Kaaaj?« se žandarjema pri durih povesljo puški.

»Kaj čakata? V hišo!« se zadere nanju zugsführer.

»O, ali vas je več?« vprašuje Stivčeva z narejenim, ne preveč dobro igranim začudenjem. »Vstopite! Vstopite... Moj bog, kako lije! Najbrž ste že vsi premočeni do kože!... Vstopite! Čaja vam skuham!«

Zdaj obstane tudi zugsführer kakor razorožen.

Pa ne da bi jih tisti kmet potegnil ali pa so zašli na napačno kmetijo?

»Je še kakšna domačija više iz vasi?« vprašuje.

»Ne, nobena,« odgovarja Stivčeva in drhti. »Samo naša.«

»Hm, potem smo prišli prav. Nekdo vas je prijavil, da nudite zavetje dezerterm?«

Ob stoletnici smrti Jurija Prešerna — pesnikovega brata

Letos, 7. oktobra, bo poteklo natanko sto let od smrti Jurija Prešerna, najmlajšega brata pesnika Franceta Prešerna.

Pri Ribičevih v Vrbi je bilo namreč poleg petih hčera še troje fantov: najstarejši France, mlajši Jože in najmlajši Jurij. Ker pa je Jože (rojen 25. marca 1803) že v mladosti umrl (30. aprila 1818) kot dijak — gimnazijec v Ljubljani, je ostal pesniku le še brat Jurij. In o njem naj v današnjem zapisu s teče beseda.

TRNOVA POT

Jurij Prešeren je bil rojen dne 29. marca v Vrbi, kot peti otrok Simna in Mine Prešernov. Sprva so domači menili, da bi fant ostal doma in je zato opravljal kmečka dela vse do jeseni leta 1819. Ze 14 let starega Jurija pa so potem na prigovarjanje stricev le poslali v ljubljanske šole.

Bil je marljiv in vesten dijak; z bratom Francetom pa v Ljubljani nista skupaj stanovala. Pač pa sta v počitnicah družno obiskovala strice duhovnike. Tako nam je tudi izpričana njuna skupna pot od strica Jakoba v Borovnici do strica Franca Prešerna na Savi pri Zagorju.

Vse kaže, da sta se brata v svojih dijaških letih dobro razumela in se šele pozneje zaradi različnosti svojih značajev drug drugemu odtujila.

Gimnazijo in licej je Jurij končal v Ljubljani l. 1828. Nato se je vpisal kot zunanji slušatelj v bogoslovje. Ko pa je hotel vstopiti na semenišče, ga je škof Wolf odklonil.

Nesrečni pesnikov brat Jurij je bil namreč že od rojstva boleče zaznamovan: manjkal mu je desni uhelj... Nečimerni škof Wolf pa je hotel, da bi bili duhovni njegove škofije brez lepotnih napak, češ, ljudem ni vseeno, kakšni so njihovi dušni pastirji.

Zaradi tega pa se je Jurij potem obrnil na celovško semenišče, kjer pa so fanta radi sprejeli; morda ne le zaradi pomanjkanja duhovskega naraščaja, pač pa gotovo tudi zaradi bolj človeške uvidevnosti. Saj je Jurij vse življenje svojo hibo, ki je ni bil sam prav nič kriv, zelo spretno prekrival s primerno pričesko: s pramenom las na desno stran lica je napravil svojo prirojeno napako skoro neopazno.

No, in kot v Celovcu izšolanemu duhovniku, je bilo Juriju določeno, da bo vse življenje služboval le po koroških farah. Ni mu bilo da-

no, da bi se še kdaj vrnil v rodno kranjsko deželo... Pač, novo mašo je le pel l. 1832 v domači fari, na Breznici. In menda, tako trdi Prešernova hčerka Ernestina, je prišel tudi na bratov pogreb v Kranj... Za kaka druga njegova pota s Koroškega na Gorenjsko ni nobenih sporočil.

Bržčas pa je bila močno trnova tudi Jurijeva pot od fare do fare. Saj je služboval povečini v nemških krajih, kjer je bilo poleg katolikov še dosti protestantov. V takih razmerah pa seveda ni bilo prav lahko svoje ovce varno pasti.

OD FARE DO FARE

Do l. 1833 je Jurij Prešeren kaplanoval v Ržju (Irschen) pri Zgornjem Dravogradu. Naslednje leto je bil prestavljen na Jezerno (Lieseregg) nad Milštatskim jezerom.

Potem je kaplan Jurij napredoval in postal kurat na Brezju (Fresach) pri Paterionu v Ziljski dolini. Prav to leto, 1836, je uspešno opravil tudi župniški izpit (kar, mimogrede povedano, ni uspelo njegovima stricema, ne Francu ne Jakobu ne staremu stricu Jožefu, ki so ostali vse življenje le pomožni duhovniki, kurati).

Kar celih šest let (1836 — 1842) je potem Jurij župnikoval v St. Lovrencu (Sanct Lorenzen) nad Smohorjem. Nato je bil premeščen v St. Rupert (Sanct Ruprecht am Moos) ob Osojskem jezeru nad Beljakom. Tu je ostal do l. 1856, dolgih štirinajst let.

V St. Rupertu je našla svoj grob tudi Jurijeva in pesnikova mati stara Ribičeva. Zaradi družinskih razprtij v Vrbi, ki so napravile bivanje pod domačo streho neznosno ne le otrokom, pač pa tudi očetu Simnu in materi Mini, je imel Jurij pri sebi na Koroškem, že od l. 1834, svojo mater pa tudi sestri Uršo in Lenko. Skupno so se leto za letom ustavljali na vseh Jurijevih službenih postajah...

Mina Prešernova, roj. Svetina, ja zatisnila svoje oči 25. aprila l. 1842, stara še ne 68 let. Njen grob je pozneje obiskal tudi sin France, ki je prišel k bratu Juriju v gosti skupaj s svojim šefom dr. Blažem Crobathom in njegovo mlajšo hčerko.

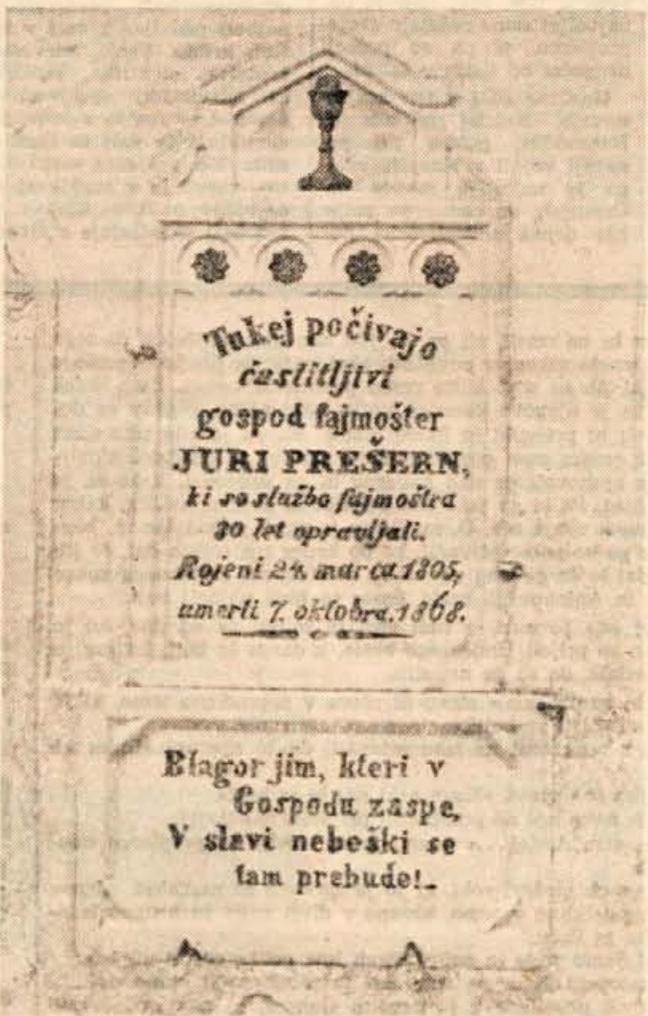
Tudi Tomo Zupan je še kot otrok prišel v St. Rupert na obiske. Po njem imamo vednost, kje natanko je pokopana mati našega prvega pesnika. Zdaj je namreč tamkaj svet izravnal; namesto starega pokopališča je urejen park s tratami.

ZADNJA POSTAJA

Ustna izročila vedo povedati, da je bil Jurij kot duhovnik spočetka vzornega vedenja, gospodaren, varčen in resen možak. Pozneje, pa se je menda vdal pijači. Ko je celo obolet na umu, so mu uvidevni škofijski predstojniki dodelili lažje župnije Sveto Valburgo (Sanct Walburgen) pri Mostecu v dolini Krčice, nato Otok na Vrbskem jezeru in slednjič Ovčjo ves pri Zabnicah v Kanalski dolini. Tu je Jurij tudi umrl. Oči mu je dne 7. okto-

umerli 7. oktobra 1868. Blagor jim, kateri v Gospodu zaspe, v slavi nebeški se tam prebude.

Še danes je Jurijeva nagrobna plošča lepo ohranjena in varovana. Tudi napis je lepo čitljiv. Vzdana je bela marmorna plošča na levo stran od vhoda v cerkev svete Trojice v Ovčji vesi. Ne bi bilo prav, če bi ob tej priložnosti ne spregovoril tople besede zahvale pokojnemu župniku v Ovčji vasi, gospodu Ivanu Guyonu, beneško slovenskemu rojaku. Ze smrtno bolan mi je ustregel, ko sem ga prosil naj da očisti Jurijev nagrobnik in obnoviti na njem že zbledle črke. Dne 8. decembra 1965 mi je pisмено sporočil, da je delo z veseljem opravil... Ze naslednje leto pa je blagi mož umrl. Bil je poslednji slovenski duhovnik v Ovčji vesi...

Nagrobnik Jurija Prešerna v Ovčji vesi v Kanalski dolini.

bra 1868 — torej pred sto leti — zatisnila sastra Lenka, ki ga je na njegovi trnovi poti — od Brezj do Ovčje vasi — ves čas zvesto spremljala.

Farani (ali pa Jurijev duhovski naslednik, morda celo sorodniki, kdo ve?) so postavili svojemu umrlemu fajmoštru lepo nagrobno ploščo v spomin. Na njej je napis v slovenščini. Tukaj počivajo častiljivi gospod fajmošter Jurij Prešern, ki so službo fajmoštra 30 let opravljali. Rojeni 29. marca 1805,

OVČJA VES

Čudovita slovenska pastirska vas pod Višarjami, na vohodu v prelepo gorsko dolino Zajzero! Na jugu jo obdajajo visoki vršaci: Viš, Spik nad Policami ali Montaž in Poldišnja Špica. Zares visoke gore, niti sto metrov nižje kot Triglav.

Ovčja ves, tako ljuba poetu Julijskih Alp, Juliju Kugyju! Tu je najraje živel, tu mu je bilo najlepše.

Ovčja ves, naselje nekdanjih ovčarjev — le od kod nemška spakedrunka Wolfs-

bach? Morda so mislili celo na kako volčjo vas? In današnji laški nestvor Valbruna — Rjava dolina! Ko je vendar vse prej kot rjava — saj je svetla, sončna in zelena, bleščeča od gorskih snežišč in belih skal!

Se bridkeje od potujčene imena pa je dejstvo, da ta gorska vasica res ni več slovenska. Zla usodnost se je res poigrala s temi gorjanci.

V juniju 1939 sta se Hitler in Musolini sporazumela o preselitvi nemškega prebivalstva iz južne Tirolske in Kanalske doline v Avstrijo oz. v Nemčijo. Dali so na osnovi tega sporazuma prebivalcem neitalijanske narodnosti (torej tudi Slovencem!), ki so bili do l. 1918 avstrijski državljani — pravico, da se prostovoljno izjavijo za Nemčijo ali Italijo.

Opcija je bila zaključena 31. decembra 1939. Nas zanima seveda le rezultat v Kanalski dolini. Za Nemčijo je optiralo 4576, za Italijo pa 337 prebivalcev. Ne za to, ne za ono stran pa ni glasovalo 690 upravičencev. — S preseljevanjem so takoj pričeli. Vendar pa je vojna, ki je medtem izbruhnila, preprečila, da bi bila izselitev končana do kraja. Izselilo se je le blizu 700 prebivalcev, vsi drugi so ostali na svojih domovih.

Slovenci se v glavnem niso poslužili opcijske pravice. A Ovčjo ves smo ob tej priložnosti narodnostno izgubili. Le deset slovenskih družin je ostalo na rodni zemlji, vsi ostali Slovenci iz Ovčje vesi so odšli v Nemčijo. Na njihove domove so se potem naselili Lahi... Res, danes se le redko sliši v Ovčji vesi slovenska beseda...

STROGA SODBA

O pesnikovem bratu Juriju je napisanih le malo dobrih besed. Slovenska kultura zgodovina mu očita ne le pretirano varčnost in svojeglavost, pač pa tudi amuzičnost za petje svojega velikega brata pesnika, pomanjkanje slehernega smisla za težnje slovenskega narodnostnega preroda; da je bil nestrpen in nazadnjaških nazorov; da je bil trd in krut, ko je zavnil prošnjo Ane Jelovškove, ki se je v stiski obrnila nanj, naj pomaga nedolžnim otročičem svojega brata. In da je celo sodeloval pri požigu nekaterih bratovih knjig in rokopisov v Kranju. In še to in ono.

Pa je vendarle poslal na zimo l. 1848 čez zasnežene Karavanke svojo sestri Lenko, da je nesla smrtnobolnemu bratu Francetu znatno denarno pomoč. — In to, edino izpričano Jurijevo plemenito dejanje nam temno podoba pesnikovega čudškega brata vsaj nekoliko zjasni. In če že zaradi drugega ne, se zaradi tega svetlega žarka bratovske ljubezni, danes spominjamo stoletnice smrti fajmoštra Jurija Prešerna.

Crtnimir Zorec

Sindikalne športne igre

V nadaljevanju sindikalnih športnih iger v kranjski občini so se minuli teden in v ponedeljek pomerile ekipe sindikalnih organizacij v malem nogometu, odbojki in rokometu. Medtem ko v marokometu in odbojki tekmovalja še tečejo, pa so v rokometu že končana.

V petek in ponedeljek so se v malem nogometu pomerile ekipe Tekstilindusa, Standarda, Exoterma (I in II), Elektro, LİK, Iskra (I in II), Kovinarja, Projekta, Tekstilnega centra, Save, Puškarne in Kovinskega podjetja.

Rezultati (petek): Tekstilindus : Standard 0:0, Exoterm (II) : Elektro 2:0, LİK : Iskra (II) 1:1.

Rezultati (ponedeljek): Kovinar : Exoterm (I) 3:0 (brez borbe), Projekt : Tekstilni canter 3:0, Iskra (I) : Sava 0:2, Puškarne : Kovinsko podjetje 2:0.

V odbojki so se v ponedeljek pomerile ekipe Kovinarja, Save in Projekta.

Rezultati: Kovinar : Sava 2:0 (15:7, 15:5), Projekt : Sava 2:0 (15:4, v drugem setu pa je manjkal en igralec Save), Kovinar : Projekt 2:0 (15:11, 15:0).

Tekmovalja v rokometu pa so bila v sredo končana. Pomerile so se ekipe Save, Osmovne šole France Prešere in Iskre.

Rezultati: Sava : France Prešeren 20 : 13, Iskra : France Prešeren 30:15, Iskra : Sava 28:17. Najboljši streli pa so bili: Gros (Iskra) 18 golov, Hvasti (Iskra) 14, Zorman (Sava) 14 in Hvatal (France Prešeren) 7.

Ko smo si ogledali zadnja tekmovalja v malem nogometu, smo ugotovili, da je vedenje nekaterih igralcev vse prej kot športno. Menimo, da bi sindikalne organizacije, ko izbirajo člane za svoje ekipe, morale bolj paziti, kakšni igralci bodo zastopali njihove člane oziroma delovno organizacijo.

A. Z.

Izdaja in tiska ČP »Gorenjski tisk« Kranj, Koroška cesta 8. — Naslov uredništva in uprave lista: Kranj, Trg revolucije 1 (stavba občinske skupščine) — Tek. račun pri SDK v Kranju 515-1-135. — Telefoni: redakcija 21-835, 21-860; uprava lista, ma-loglasna in naročniška služba 22-152 — Naročnina: letna 24.—, polletna 12.— N din. Cena posameznih števil 0,40 N din — Inozemstvo 16,00 N din — Mali oglasi beseda 0,6 do 1 N din. Naročniki imajo 10 % popusta. Neplačanih oglasov ne objavljamo.

Nesreče v zadnjih dneh

V križišču Titove in Tomšičeve ceste na Jesenicah je v petek dopoldne tovornjak KR 123-84, ki ga je vozil Boris Pulec, zadel sedemletno Antonijeto Gasar. Otrok je šel čez cesto po prehodu za

Pogorelo je gospodarstvo

V ponedeljek okoli devete ure zvečer je nenadoma izbruhnil požar na gospodarskem posloju Andreja Jauša v Koritnem pri Bledu. Ogenj je uničil gospodarsko posloj, okoli 30 ton sena in slame, mlatičnice, gumi voz, dva elektromotorja, dve žagi ciklarkin in drugo poljedelsko orodje. Po prvih ocenah je škoda približno za 15.000 N din. Komisija, ki si je ogledala kraj požara, je mnenja, da se je vžgalo zaradi slabe električne napeljave, mogoče tudi zaradi samovžiga sena. Točnega vzroka požara do sedaj še niso ugotovili.

L. M.

Kdo je krivec? Zastrupitev rib v potoku Lipnica

V petek okoli 11. ure so prebivalci Podnarta, Ovsiš in drugih vasi ob Lipnici opazili, da potok nosi mrtve ribe. Ze čez kako uro so bili vsi tolmuni polni poginulih rib. Iz doslej še neznanih vzrokov je poginil ves ribji zarod od tovarne Iskra v Lipnici do izteka potoka v Savo. Domnevajo, da je zastrupitev povzročila kaka tovarniška odpadka. Nekaj poginulih rib so poslali v preiskavo Kmetijskemu inštitutu v Ljubljani. Če bo preiskava uspešna, bodo ugotovili, kako so bile ribe zastrupljene. Vsekakor pa je dejanje, če je po sredi malomarnost, vredno vsake obsojanja. — sz

pešce, tu pa ga je tovornjak zadel. Ranjeno deklico so odpeljali v bolnišnico.

Na cesti tretjega reda na Mlaki pri Kranju sta v petek popoldne trčila osebni avtomobil KR 49-52, voznik Anton Derling in osebni avtomobil KR 96-70, ki ga je vozil Pavel Koder. Nesreča se je pripetila ko je Anton Derling zaradi nenestnosti zapeljal na levo tran ceste in tu trčil v Koderovo vozilo. Oba voznika sta se pri trčenju laže ranila, medtem ko je na vozilih za 9000 novih dinarjev škoda.

V soboto, 14. septembra, se je osebnemu avtomobilu KR 54-24 na cesti drugega reda v Dolenji vasi nenadoma izpraznila sprednja leva guma. Avtomobil je zaradi tega zapeljal s ceste v jarek. Voznik je bil pri tem laže ranjen, škoda na vozilu pa je za 3500 N din.

Na cesti prvega reda na Hrušici je v soboto dopoldne na mokri cesti začelo zanašati osebni avtomobil KR 114-96, voznik Lovro Rutar. Pri tem je avtomobil trčil v nasprotni vozeč avtomobil KR 114-69, voznik Janko Likar. Pri trčenju sta bila laže ranjena Janko Likar in njegov sin, na vozilih pa je za 12.000 N din škoda.

Istega dne okoli devetnajste ure zvečer je na Titovi cesti na Jesenicah s kolesom zapeljal pred osebni avtomobil nemške registracije, voznik Luciano Opessi, petnajstletni Jože Medved. Pri trčenju je bil kolesar teže ranjen.

V nedeljo okoli dvajsete ure zvečer je v križišču Titove in Kajzerjeve ceste na Jesenicah nenadoma stopil s pločnika na cesto Bogdan Kršič. V tem trenutku je pripeljal osebni avtomobil LJ 717-90, ki ga je vozil Ivan Tola. Avtomobil je Kršiča zadel, tako da so ga ranjenega odpeljali v jeseniško bolnišnico.

L. M.

Otrok utonil pri igri

V nedeljo, 15. septembra, dopoldne sta se ob naraslem potoku Bistrica v vasi Rejnje pri Trziču igrala dvehletni Oliver Coragič in triletni Tomaž Ušeničnik. Oliverju je med igro spodrsnilo in je padel v pol metra globok deroč potok. Voda ga je odnesla kakih 500 metrov daleč. Iz vode so ga potegnili vaščani in ga odpeljali v zdravstveni dom Trzič, vendar pa je bilo že prepozno.

Paratifus zaradi sladoleda Epidemija pojenjuje

Pred nekaj dnevi je več ljudi iskalo zdravniško pomoč za bolezen, ki ji zdravniki pravijo paratifus. To je lažja oblika tifusa, širi pa se predvsem zaradi nečistosti. V Kranju je obbolelo okoli 150 ljudi, število pa bo verjetno še večje, ker več ljudi zaradi lažje oblike obolenja niti ni iskalo zdravniške pomoči. Med obolelimi je bilo največ šolskih otrok.

Zavod za zdravstveno varstvo v Kranju je ugotovil, da se je bolezen širila s sladoledom. Zato so vse količine sladoleda izščičarjem, ki ga sami izdelujejo, prepovedali prodajati. V sobotni številki Glasa je Zavod tudi opozoril prebivalstvo, naj pazi na čistočo rok posebnosti pri otrocih ter uživa le nepokvarjena živila.

Paratifus — nalezljivo črevesno obolenje — sicer že pojenjuje, kot so sporočili z Zavoda za zdravstveno varstvo, vendar so delavci zavoda še pregledujejo vzorce živil v gostinskih, trgovskih in drugih lokalih.

L. M.

Sporočamo žalostno vest, da je dotrpela naša ljubljena mama, sestra, nona, prababica in teta

Marija Šprajc roj. Bradaška

Pogreb drage pokojnice bo dne 19. septembra 1968 ob 17.30 izpred mrliške vežice na kranjskem pokopališču.

Zalujoči: družine Vukič, Strnad, Šprajc, Bradaška, Novak, Masterle in ostalo sorodstvo.

Kranj, dne 17. septembra 1968

Po sklepu delavskega sveta delovne enote TISKARNA CP GORENJSKI TISK razpisujemo KLANJ PONOVO DRAŽBO

za prodajo naslednjih osnovnih sredstev: za prodajo naslednjih osnovnih sredstev:

- digestoriji za kolofonijo in asfalt jedkalni stroj
- vertikalna reproduksijska kamera 60 x 60
- kopirni okvir
- kontaktni aparat
- zgibalni stroj Brehmer
- stroj za vlivanje linij in črk Monotype-Supra s priborom za vlivanje linij
- stroj za čiščenje zagozdic
- ročna odtisovalna preša

Dražba bo dne 27. septembra 1968 ob 8. uri v prostorih gospodarskega sektorja Kranj, Koroška 8. Interesenti si navedena sredstva lahko ogledajo dne 26. 9. 1968 od 6.—14. ure ali na dan dražbe od 6.—8. ure.

Pravico dražitve imajo interesenti, ki ob začetku dražbe položijo kavicijo v višini 10 % izključne cene.

KINO

Kranj CENTER

17. septembra italij. barv. CS film BRANCALEONOVA VOJSKA ob 16. uri, svečana otvoritev II. mednarodnega filmskega festivala Sport in turizem ob 20.30.

18. septembra festivalni filmi: PRIDITE V IRAK (Irak), CEDRO PELADO (Kuba), SINGAPUR MESTO LEVOV (Singapur), PALACA SANJ (Sirija) ob 18. uri, SMUCANJE V AVSTRIJI (Avstrija), ALAIN CALMAT (Francija), POGLEDI IN ZVOKI (Izrael), TELOVADEC (SZ), AHMEDABAD, GHANDIJEVO MESTO (Indija), REKREACIJA (ZDA) ob 16. uri, italij. barv. CS film BRANCALEONOVA VOJSKA ob 18. uri, FINALE (ZDA), KRONIKA STARIH MEST (Jugoslavija), MOJSTRI GIMNASTIKE (Madžarska), IGRAJMO (Malezija), SPREHOD MED OBLAKI (Poljska), PESEM TRACNIC (Belgija) ob 20. uri

19. septembra festivalni filmi: CHUCKWAGOV (Kanada), PESEM VODA (Nizozemska) ob 16. uri, italij. barv. CS film BRANCALEONOVA VOJSKA ob 18. uri, MESTO KANDIDIRA (Zv. rep. Nemčija), TRINAJST DNI V FRANCIJI (Francija)

20. septembra festivalni filmi: SVETOVNO PRVENSTVO V GIMNASTIKI (Zv. rep. Nemčija), ANALIZA GIBANJA (Dem. rep. Nemčija), TURISTICNA RADOST (Nigerija), Z AVTOM OB DONAVI (Avstralija), POT K USPEHU (Romunija), TO JE SOCI (SZ) ob 16. uri, jugoslovanski film JUTRO ob 18. uri, BELA OPOJNOST (Zv. rep. Nemčija), REGATA (Jugoslavija), VIVE LE TOUR (Francija), EIGHTEEN FOOTERS (Avstralija), NJHOV SVET (Romunija) ob 20. uri

Kranj STORZIC

17. septembra italij.-franc. barv. film KALI JUG, BOGINJA MASCEVANJA ob 15.30, 18. in 20.30

18. septembra italij.-franc. barv. CS film KALI JUG, BOGINJA MASCEVANJA ob 15.30, 18. in 20.30

19. septembra KALI JUG, BOGINJA MASCEVANJA ob 15.30, 18. in 20. uri

20. septembra italij. barv. CS film BRANCALEONOVA VOJSKA ob 16., 18. in 20. uri

Stražišče SVOBODA

18. septembra jugoslovanski film JUTRO ob 20. uri

Cerklje KRVAVEC

19. septembra jugoslovanski film JUTRO ob 20. uri

Kamnik DOM

17. septembra jugoslovanski film JUTRO ob 18. in 20. uri

18. septembra zah. nemški-jug. barv. CS film SLOVO VELIKEGA POGLAVARJA ob 18. in 20. uri

19. septembra zah. nem-jugosl. barv. CS film SLOVO VELIKEGA POGLAVARJA ob 18. in 20. uri

Kamnik DUPLICA

18. septembra franc.-nemški barv. film OPERACIJA SAN GENNARO ob 19. uri
19. septembra franc.-nemški barv. film OPERACIJA SAN GENNARO ob 18. uri
20. septembra italij. film INTIMNI TRENUTKI ob 19. uri

Skofja Loka SORA

18. septembra amer. barv. film ROBIN CRUSOE ob 18. in 20. uri
19. septembra amer. barv. CS film RANC BRAVO ob 20. uri
20. septembra amer. barv. CS film RANC BRAVO ob 18. in 20. uri

Jesenice RADIO

18. septembra amer. film BILL THE KID

Jesenice PLAYZ

18. septembra amer. film KID GALAHED
19.-20. septembra angleški film ZIVLJENJE NA VRHU DOVJE-MOJSTRANA

19. septembra italij. barv. film RINGO IN NJEGOV REVOLVER

Kranjska gora

19. septembra amer. film BILL THE KID

Prodam

Ugodno prodam večjo količino HRUSK za mošt. Janez Dežman, Bistrica 55 pri Trziču 4446

Ugodno prodam dobro ohranjen SIVALNI STROJ veritas. Naslov v oglasnem oddelku 4487

Dobro ohranjen industrijski PLETILNI STROJ ugodno prodam. Pletilstvo »Irena«, M. Sobota, Zvezna 7 4494

Tračni mizarski BRUSILNI STROJ domače izdelave z elektromotorjem ter rabljeno SOBNO POHISTVO prodam. Andrej Ogris, Kranj, Trojarjeva 9 — Kalvarija 4531

Ugodno prodam motor NSU PRIMO 175 ccm ali zamenjam za moped. Čufar, Lesce, Gorenjska c. 20 4533

Prodaj SKODO MB 1000, letnik 1967, prevoženih 19.000. Naslov v oglasnem oddelku ali na telefon 22171 oziroma 22390 4534

Poceni prodam večjo količino HRUSK — tepk. Smarjetna gora 2, Kranj 4535

Ugodno prodam RENAULT 4 L, Golnik 38 4536

Prodaj 1500 kosov cementne STRESNE OPEKE — špičaka. Naslov v oglasnem oddelku 4537

Prodaj suha DRVA in TELEVIZOR RR Nis za 1500 Ndin, Trstenik 15 4538

Poceni prodaj DIATONICNI HARMONIKI — novo dobro ohranjeno in staro — ter VIOLINO. Stefan Osojnik, Senčur 150 4539

Prodaj HRUŠKE — tepke. Hafnarjeva pot 7, Stražišče 4540

Prodaj nekaj PUJSKOV po 25 do 30 kg težkih in TELICO, 250 kg težko. Mišače 11 pri Otočah 4541

Ugodno prodaj osebni avto ZASTAVO 750. Olševček 3, Preddvor 4542

Prodaj dobro ohranjen av-

to AMI 6. Planina 13, Kranj 4543

Prodaj lepe PRASIČKE v sedmem tednu starosti, dve KRAVI in dva BIKCA zaradi požara. Franc Jagodic, Lenart 2, Cerklje 4544

Prodaj CEMENT. Jože Podjet, Olševček 49, Preddvor 4545

Prodaj emejliran STEDILNIK znamke tobi, v še dobrem stanju in litoželezni LIJAK, Mihelič, Preska 21, Trzič 4546

Prodaj MOTORNO KOLO jawa 90 ccm s prevoženimi 400 km. Zvonko Može, Triglavska 5, Bled 4547

Prodaj ZREBICO, staro 18 mesecev, in ZREBETA, starega 6 mesecev, ter voz ZAPRAVLJIVCEK. Nomenj 9, Bohinj 4548

Prodaj MOPED — enosedezni. Hrastje 67, Kranj 4589

Poceni prodaj POSTELJI z vložki in MOSKO KOLO na 3 prestave, Cirče 38, Kranj 4590

Prodaj večjo količino HRUSK — moštarič. Cena po dogovoru. Sp. Besnica 35 4591

Prodaj OSEBNI AVTO BMW 700 v brezhibnem stanju. Anton Resman, Zgoša 23, Begunje

KUPIM

Kupim nekaj suhih lipovih ali češnjevih HLODOV. Konjedič Franc, Kranj, Delavska 39 4592

Kupim KROMIRANA VRATA za krušno peč. Miha Berce, Lajše 12, Selca 4593

Ostalo

Vajenca za ključavničarsko stroko sprejem takoj. Ključavničarstvo Anton Jelen, Kranj, Huje 3 4510

čavničarstvo Anton Jelen, Kranj, Huje 3 4510

Sprejem STROJEPISNA DELA na dom. Naslov v oglasnem oddelku 4594

Zakonca iščeta SOBO ALI GARSONJERO na Jesenicah, v Žirovnici ali Lescah. Za nagrado daja lastniku ob vselitvi v stanovanje 1090 N din. Ponudbe poslati: Lojze Habjanič, Jesenice, Kejžarjeva 36 4595

Mlajšo upokojenko ali dekle nujno išče dvočlanska družina za nekaj ur dnevno za POMOČ V GOSPODINSTVU. Cetinski, krznarstvo, Kranj, Maistrov trg 2 4596

Na gorenjski cesti v Radovljici sem IZGUBILA VEČJO VSOTO DENARJA. Najditelja prosim, da ga vrne proti lepi nagradi na postajo LM v Radovljici 4597

Sporočamo, da je nenadoma umrl

Franc Oman

dolgoletni odbornik Skupščine občine Kranj, član ZB NOV ter drugih družbenopolitičnih organizacij in dolgoletni predsednik »Partizana« Stražišče.

Ohranili ga bomo v trajnem spominu.

Skupščina in družbenopolitične organizacije občine Kranj

V Kranju, 17/9-1968

Sporočamo žalostno vest, da je nenadoma preminil

Franc Oman

Potokarjev

dolgoletni predsednik Partizana Stražišče in častni predsednik TVD Kranj.

Neumornega telesnovzgojnega delavca bomo ohranili v trajnem spominu.

Pogreb bo v četrtek ob 16. uri izpred doma Partizan Stražišče na pokopališče v Žabnico.

Čez deset dni spet speedway v Kranju

V soboto, 28. in nedeljo, 29. septembra, bo na dirkališni stezi v Stražišču dvojni spored speedway dirk z mednarodni serijske izdelave za I. odprto prvenstvo Kranja. Spomladi je bila na sporedu prva dirka, zdaj v septembru pa bosta še dve. Drugo tekmovanje bi sicer moralo biti že junija, vendar je bilo dvakrat preloženo zaradi slabega vremena. Kdo so kandidati za končnega zmagovalca, ki bo dobil za darilo moped tovarne TOMOS? Vrstni red najboljših na prvem tekmovanju je bil naslednji: 1. Pernuš, 2. Razinger, 3. Smolej, 4. Pivk, 5. Stancar, (vsi Tržič); ekipno pa je bil vrstni red naslednji: 1. Tržič 99 točk, 2. Skofja Loka 67, 3. Kranj 50. Iz tega je razvidno, da so najresnejši kandidati za končnega zmagovalca mladi tekmovalci iz Tržiča.

Kranjsko avto - moto društvo nedvomno opravlja s temi dirkami zelo koristno delo, saj mu je uspelo pritegniti v klub mopedistov že lepo število mladih tekmovalcev, ki želijo nastopati v tem ne preveč dragem moto športu. Vsem članom omogoča klub strokovno vzgojo in pomaga z rezervnimi deli. Vse te akcije AMD Kranj pa seveda podpira tudi tovarna TOMOS, saj gre hkrati tudi za reklamo njihovih izdelkov — mopedov serijske izdelave. V društvu so prepričani, da so z organizacijo takih tekmovanj in ustanovitvijo kluba mopedistov zamašili praznino, ki je bila doslej v tem športu, saj se večina mladih tekmovalcev ni mogla vključiti v druge oblike zelo dragih avto-moto športov. S tem pa so odpravili tudi razna neorganizirana divja »tekmovanja« z mopedi na podeželju in začeli s sistematičnim delom. Prihodnje leto pa upajo, da bo republiška zveza organizirala tudi že republiško prvenstvo, ker je zanimanje za ta šport vedno večje po Sloveniji.

J. Javornik

Ob otvoritvi avtomatskega kegljišča v Kranju V prihodnje še večji uspehi

Glavni cilj kegljačev Triglava v tej sezoni je bil pred dnevi dosežen. Na štiristeznem kegljišču so namreč v petek zvečer odprli novo moderno avtomatsko napravo za postavljanje kegljev. S to pridobitvijo bo omogočeno treniranje in nastopanje še mnogo širšemu krogu igralcev kot je bilo doslej. Vse to pa bo lahko vplivalo na še lepše dosežke kranjskih kegljačev in kegljavk v prihodnjih letih.

Svečani otvoritvi so prisostvovali tudi mnogi politični in družbeni delavci Kranja, ki so k doseženemu uspehu KK Triglav čestitali, še posebej pa so bili deležni zahvale najzaslužnejši pri tej pridobitvi za kegljaški šport v Kranju: Stane Rebolj, Albin Terčon in Franc Knific. Kegljjaški klub Triglav je nedvomno najuspešnejši kegljaški kolektiv v Jugoslaviji in je zato prav, da je dobil to potrebno napravo. Največje uspehe pa je Triglav do-

segel lani. Kranjčani so že šestič osvojili naslov državnega prvaka in se s tem po številu prvih mest izenačili s Grmoščico iz Zagreba. Kljub tem uspehom pa v klubu menijo, da so kegljači proti drugim športom glede na kvalitete dosežke zapostavljeni. Nezadovoljni so s centralnim športnim društvom Triglav, ki jim za letos še ni odmeril niti dinarja. Za velike uspehe v lanskem letu pa je Triglav dobil tudi priznanje — Bloudkovo plaketo.

Tenis: Triglav drugi

V nedeljo se je na igrišču v Mariboru končalo tradicionalno teniško tekmovanje pionirjev za Bergantov in mladincev za Korenčanov memorial. Na turnirju so nastopili tudi mladi igralci kranjskega Triglava, ki so v ekipnem delu tekmovanja za Bergantov memorial osvojili drugo mesto za domačim Branikom in pred ljubljansko Olimpijo. Najuspešnejši predstavnik Triglava je bil nadarjeni iztok Purič, ki je v konkurenci pionirjev do 14 let zasedel četrto mesto. V četrtfinalu so se poleg njega uvrstili še Dovjak, Čirič in Uranič. V

tekmovanju pionirjev do 12. leta je Kranjčan Dovjak zasedel četrto mesto.

REZULTATI kranjskih igralcev (pionirji do 14 let) — osmina finala: Dovjak : Domanjko 3:6, 6:3, 6:3; Čirič : Joković 6:2, 6:1; Purič : Turk 6:0, 6:0; Uranič : Varga 6:5, 6:2; četrtfinale: Dovjak : Golličnik 3:6, 2:6; Čirič : Svehšek 3:6, 2:6; Purič : Uranič 6:2, 6:1; polfinale: Purič : Pirkmajer 3:6, 0:6.

Pionirji do 12 let — četrtfinale: Dovjak : Nojmišler 6:1, 6:1s; **polfinale:** Dovjak : Domanjko 1:6, 1:6.

M. Kuralt

Po II. kriteriju slovenskih mest v atletiki Kranj tretji in četrti

Ob proslavi 25-letnice vseljudske vstaje na Primorskem so v soboto v Novi Gorici priredili II. kriterij slovenskih mest v atletiki. Na tej doslej največji atletski prireditvi v Novi Gorici se je zbralo šest mestnih ekip Celja, Ljubljane, Maribora, Kranja, Nove Gorice in Trbovelj. Izredno zanimiva oblika tekmovanja — za vsako ekipo nastopa v posamezni disciplini samo en tekmovalček oz. tekmovalka, ki ima pravico startati le v eni disciplini in v štafeti — je privabila na stadion prek 1000 gledalcev, kar je nedvomno rekord za tovrstne prireditve na Primorskem.

Zal je dopoldansko slabo vreme z dežjem ponagajalo organizatorjem in tekmovalcem, saj so bile naprave razmeščane in so bili boljši rezultati redki. Vseeno pa so tisti, v katere so bili usmerjeni pogledi vseh, zadovoljili. Tu mislim na olimpijce Celjanki Natašo Urbančič in Marjano Lubej ter Kranjčana Poldeta Mileka.

Kranjski predstavniki v moški konkurenci so prijetno presenetili s tretjim mestom pred ekipo Maribora. Ženska ekipa Kranja je tako kot preteklo leto v Mariboru osvojila četrto mesto. Razveseljivo pa je, da se je razlika v točkah med njo in tretjevrščno tokrat zmanjšala od 15 na 7.

Kranjski predstavniki so zasedli naslednja mesta — moški: eno prvo, dve drugi, pet tretjih, dve četrti, tri pe-

ta, eno šesto; ženske: eno prvo, dve drugi, eno tretje, tri četrti, dve šesti. Najboljši posamezniki — moški: Polde Milek, Matej Fister (kopje 61,78 — nov gorenjski rekord), Niko Eržen, Dušan Prezelj, Franc Hafner; ženske: Lidija Osovnikar, Nada Klemenc, Boža Bizjak.

REZULTATI — moški:
110 m ovire: 1. Perca (Lj) 15,6, 5. Kaštivnik (Kr) 16,2; 100 m: 1. Carli (Lj) 10,9, 6. Strojan (Kr) 12,3; 400 m: 1. Mele (Lj) 49,3, 4. Marn (Kr) 52,6; 800 m: 1. Zidan

Šport v kratkem

● **Nogomet — v nedeljskem kolu so gorenjski predstavniki v republiških ligah igrali takole:** Triglav : Slavija 1:3 (1:1), Kamnik : Litija 3:0 (1:0), Slovan : LTH (prej Ločan) 0:1 (0:1), Piran : Kranj 1:2 (0:1).

● **Rokomet — V republiški ligi so ekipe z Gorenjske v nedeljo dosegle naslednje rezultate:** moški — Tržič : Branik 13:10 (4:4), ženske — Steklar : Selca 6:20 (2:6), Kranj : Branik 11:22 (5:14).

● **Košarka — Skofjeloški Kroj je doma nepričakovano izgubil z novincem v ligi Vrhnika s 73:81 (30:40). Jeseničani pa so v Sošanju premagali Elektro 78:76 (41:30). V ženski ligi pa so bili doseženi naslednji rezultati:** Triglav : Litija 31:25 (15:8), Jesenice : Maribor 66 86:28 (29:17), Ilirija : Kroj 36:29 (17:13).

● **Odbojka — V republiški odbojarski ligi so bili v nedeljo doseženi naslednji izidi:** Kamnik : Izola 1:3, Gaberje : Triglav 3:2, v ženski republiški ligi pa sta oba gorenjska predstavnika izgubila. Rezultata: Kamnik : Maribor 0:3, Celje : Jesenice 3:0. V zvezni odbojarski ligi so Jeseničani izgubili 1:3 z ekipo Modriča.

Sekretar kegljaškega kluba Triglav Stane Rebolj st. je nedvomno najzaslužnejši za razvoj kegljaškega športa v Kranju vse od ustanovitve kluba.

Kranju za razvoj kegljaškega športa vse od ustanovitve, zahvalil LIP Bled, Gorenjski kreditni banki Kranj, Občinski zvezi za telesno kulturo in skupščini občine, ki so pripomogli finančno, da je Kranj dobil avtomatsko kegljišče. Po otvoritvi so organizirali turnir za goste, ki se je končal z zmago Franca Roglja, predsednika občinske konference SZDL Kranj.

P. Didič

(Lj) 1:53,8, 2. Zumer (Kr) 1:56,0; 1500 m: 1. Vazič (Ce) 4:00,5, 4. Tepina (Kr) 4:21,4; 1500 m zapreke: 1. Svet (Ce) 4:18,9, 2. Hafner (Kr) 4:21,5; 5000 m: 1. Cervan (Ce) 15:10,0, 3. Eržen (Kr) 16:26,7; višina: 1. Milek (Kr) 207; daljina: 1. Makarovič (NG) 726, 3. Prezelj (Kr) 633; palica: 1. Lešek (Ce) 4,20, 3. Fister (Kr) 3,60; krogla: 1. Pikula (Ce) 15,14, 5. Pajk (Kr) 12,66; kopje: 1. Špiar (Ce) 68,08, 3. M. Fister (Kr) 61,78; kladivo: 1. Vidmajer (Ce) 51,61, 5. Pristov (Kr) 39,66; 4 x 100 m: 1. Ljubljana 43,7, 3. Kranj 44,4;

ženske — 80 m ovire: 1. Lubej (Ce) 10,9, 4. Vidovič (Kr) 13,3; 100 m: 1. Hočevnar (NG) 12,9, 2. Klemenc (Kr) 13,1; 200 m: Osovnikar (Kr) 25,5, 2. Kolenc (Ce) 27,8; 400 m: 1. Urankar (Ce) 61,6, 2. Bizjak (Kr) 62,2; 800 m: 1. Martič (Mb) 2:21,5, 6. Kovič (Kr) 2:55,2; višina: 1. Babošek (Mb) 165, 4. Trček (Kr) 140; daljina: 1. Marolt (Ce) 5,21, 4. Pipan (Kr) 4,80; krogla: 1. Urbančič (Ce) 11,88, 6. Potočnik (Kr) 8,64; 4 x 100 m: 1. Celje 50,0, 3. Kranj 51,5.

EKIPNI VRSTNI RED — ŽENSKO: 1. Celje 44, 2. Maribor 41, 3. Ljubljana 38, 4. Kranj 31, 5. Nova Gorica 30, 6. Trbovlje 15; **MOSKI:** 1. Celje 72, 2. Ljubljana 59, 3. Kranj 49, 4. Maribor 45, 5. Nova Gorica 37, 6. Trbovlje 28.

M. Kuralt

Dva naslova za Švarčvevo

Na mednarodnem prvenstvu Slovenije v plavanju, ki je bilo pred dnevi v Krškem, so nastopili tudi Triglavani. Največ uspeha je imela Lidija Švarc, ki je osvojila dva naslova prvaka Slovenije. Prvo mesto je pripadlo tudi Bredi Pečjak. Čeprav Sašo Košnik ni osvojil niti enega prvega mesta, pa je bil kljub temu najuspešnejši slovenski plavec. Osvojil je eno drugo in dve tretji mesti. Judita Mendeljc, Breda Pečjak in Nuška Virnik so osvojile druga mesta, Branka Mihelič in Alenka Kraljič pa tretje. Kranjčani so dobili v Krškem pokal za osvojeno drugo mesto na državnem mladinskem prvenstvu in pokal za tretje mesto na državnem prvenstvu. Pokali so darilo Plavalne zveze Slovenije, ki je tako čestitala kranjskemu plavalnemu kolektivu za uspehe na državnem prvenstvu kot najboljšemu klubu v Sloveniji.

P. Didič

Očiščene in zmrznjene morske ribe v prodajalnah

Žvita Kranj

40 - letni jubilej tržiških godbenikov

S slavnostno akademijo so Tržičani v soboto proslavili 40-letnico ustanovitve svoje godbe na pihala oziroma pihalnega orkestra, kot se imenuje danes. Ob visokem jubileju so tržiškemu pihalnemu orkestru čestitali tudi godbeniki iz Borovelj — z njimi Tržičani že vrsto let sodelujejo — manjkalo pa ni tudi predstavnikov drugih godb iz naše republike, s katerimi tesno sodelujejo tržiški pihalni orkester.

Ob takih jubilejih je že ustaljena praksa, da v kratkih orisih pogledamo jubilarstvo pot, primerjamo njegove začetke in današnje rezultate dolgoletnega dela. In to je tudi namen naslednjega sestavka.

LETA 1927 SO SE PRI SMOLEJU ZBRALI FANTJE

Začetke današnjega tržiškega pihalnega orkestra, ali bolje rečeno idejo o ustanovitvi godbe na pihala v Tržiču, najdemo pred več kot štiri- mi desetletji, točneje povedano, poleti 1927. Takrat so se mladi tržiški fantje, večinoma čevljarji, zbrali pri Smoleju, kjer se jim je porodila ideja o ustanovitvi godbe na pihala. S popularizacijo te ideje so kasneje pridobili še nekaj mladih Tržičanov in ideja je že prerastla v ustanovitveno akcijo. Kot vsak začetek, je bil tudi ta težak. Treba je bilo namreč poiskati pokrovitelja in mecena bodočega ansambla. V takratnih okoliščinah je bila najbližja pot za ustvaritev ideje pri župnišču, ki je bodoči ansambel vključil v prosvetno društvo »Svetega Jožefa« v Tržiču. S tem je bilo formalni plat ustanovitve zadosteno, sledila je še avdicija oziroma preizkus poslušanja. Pokrovitelj je Rudiju in Antonu Ahačiču poveril poučevanje glasbene teorije mladih godbenikov. Ko je bilo tudi to mimo, so v Brnu pri »Josefu Lidlu« naročili instrumente. Končno so ti 2. februarja 1928 le prišli v Tržič na veliko veselje igranja željnih Tržičanov. Rudi Ahačič, ki so ga izbrali za prve-

ga kapelnika, je takoj začel praktično poučevati člane pihalne godbe.

POMLAD 1928 — PRVA JAVNA PREIZKUSNJA

In ti so se tega dela lotili z vso mladostno zagnanostjo in navdušenjem. Ta zavzetost je kmalu rodila prve sadove, saj so mladi tržiški fantje že pomlad 1928 uspešno zaigrali nekaj skladb. Ta njihov prvi nastop so Tržičani z navdušenjem pozdravili. Godbenikom pa je topel sprejem pri poslušalcih pomenil začetek nenehnega izpopolnjevanja. Iz leta v leto se je godba večala — tako po številu članov kot po številu javnih nastopov. In ko so se mladi tržiški godbeniki še bolj približali kvalitetnemu vrhu, so ponudbe za sodelovanje na raznih nastopih in prireditvah kar deževale. Ob začetnih težavah, ki so pri nastajanju nekega ansambla nujne, ne gre pozabiti pravilnika dela, ki so ga imeli tržiški godbeniki. V eni izmed določb pravilnika je med drugim tudi zapisano, da obstoj in delovanje godbe temeljita na načelih kulture — estetskega delovanja v javnosti. V tem začetnem obdobju pa vse do druge svetovne vojne so imeli tržiški godbeniki veliko nastopov, sami pravijo, da jih je bilo najmanj 1300.

TRŽICANI NISO HOTELI IGRATI NEMSKIH SKLADB

Ko je Tržič zajela vihra druge svetovne vojne, so njene posledice občutili tudi godbeniki. Nemci niso pustili, da bi godba prenehala s svojim delovanjem, še več zagrozili so z represalijami, če bi se to zgodilo. Čeprav je godba v teh časih delovala v omejenem obsegu, pa njeni člani niso pozabili svoje narodne zavesti in niso hoteli igrati nemških skladb, temveč so raje posegali po slovenskih in drugih slovanskih delih iz glasbene literature.

Med vojno je bilo njihovo delovanje usmerjeno zgolj v redne vaje in na sodelovanje pri pogrebih. Takšen položaj je trajal vse do leta 1945, ko so spomladi vsi z instrumenti odšli k partizanom. In tu so vadili in kmalu je napočil dan, ko so skupaj s partizanskimi odredi prikorakali v osvobodjeni Tržič.

TUDI PO VOJNI STEVILNOST IN KVALITETA

Leta po vojni, če jih gledamo skozi razvoj tržiškega pihalnega orkestra, so v mnogočem podobna časom, ko se je ta ansambel šele razvijal. Prihajali so novi člani, kvaliteta se je spet dvignila in tržiški godbeniki so zaorali ledino na kulturno-prosvetnem področju in tu pustili svoj pečat. V tem povojnem obdobju je godba načrtno izboljševala svoj program, uvedla je razne tečaje za godbenike, pošiljala novince v glasbeno šolo. In takšna usmeritev se jim je bogato odražala. To pričajo številna priznanja na številnih tekmovanjih. Pozabiti pa ne gre tudi na dolgoletne stike z boroveljsko mestno godbo, na vsakoletno sodelovanje pri Turističnem kulturnem mozaiku v Poreču in še bi lahko naštevali.

Kaj lahko napišemo na koncu te kratke kronike tržiškega pihalnega orkestra? Nedvomno to, da že od svoje ustanovitve pomeni na tržiškem območju pomemben kulturni dejavnik. To ugotovitev pa potrjujejo tudi številna povabila na koncerte drugod, med njimi naj omenimo zlasti vabilo francoskega mesta Sainte Marie aux Mines. In kdo so vodje tržiškega pihalnega orkestra v njegovi 40-letni zgodovini? Najprej je bil kapelnik Rudolf Ahačič, potem Franci Sarabon, pa Pavle Kralj — od leta 1960 naprej pa vodi tržiške godbenike Marjan Sajovic.

Vili G.

V Tržiču bo novembra referendum o samoprispevku za nove šolske prostore

V tržiški občini bodo v nekaj letih uredili pereče vprašanje pomanjkanja šolskih prostorov. Ta problem bodo rešili s samoprispevkom samih občanov, s sredstvi občinskega proračuna in delovnih organizacij. Do takšnega sklepa so prišli odborniki obeh zborov tržiške občinske skupščine, ko so se v petek po nekajmesečnih počitnicah spet zbrali v občinski sejni dvorani.

Idejo o reševanju pomanjkanja šolskih prostorov je že spomladi sprožila občinska konferenca SZDL v Tržiču in na eni izmed sej tržiške občinske skupščine je ta pobuda dobila vso podporo odbornikov.

Danes so že znani izračuni načrtov na nove šolske prostore v tržiški občini. Znan je že tudi vrstni red gradnje teh prostorov, in sicer bodo najprej obnovili in dozidali nove učilnice v osnovni šoli v Križah, popravili osnovno šolo heroja Bračiča in zgradili novo šolo v Bistrici pri Tržiču. V živahni razpravi so odborniki podprli takšno usmeritev, zavzeli pa so se, naj-

brž zaradi slabih izkušenj z Grajzerjevo šolo, da bodo morali vsi izvajalci gradbenih del zagotoviti garancijo za svoje delo. Na petkovi seji tržiške občinske skupščine so tudi sklenili, naj svet za prosveto in kulturo ter svet za finance pripravita oziroma določita stopnjo in čas plačevanja samoprispevka, medtem ko bodo na vseh šolah začeli s sestanki staršev in otrok.

Sploh pa so v petek vsi odborniki tržiške občinske skupščine poudarjali, da bo treba iti pred razpisom referendumu o samoprispevku v široko politično akcijo, kajti menili so, da mora sleherni tržiški občan točno vedeti, kaj bodo zgradili s sredstvi iz samoprispevka in kaj bo pri tej gradnji najprej na vrsti. Skratka po številnih razpravah, ki bodo v tem času potekale v Tržiču, bodo Tržičani novembra na referendumu ali podprli ali pa zavrnili samoprispevek kot način za reševanje pomanjkanja šolskih prostorov.

V. G.

Franc Oman - Potokarjev

Od ponedeljka na torek ponoči je nenadoma umrl dolgoletni telesnovzgojni in družbenopolitični delavec Franc Oman — Potokarjev, doma iz Stražišča pri Kranju.

Franc Oman se je rodil 4. oktobra 1906 v Stražišču kot sin delavskih staršev. Ze zelo zgodaj, še kot trgovski vajenec, se je vključil v telesnovzgojno organizacijo v predvojnem Sokolu. Pod vodstvom Franca Benedika je kmalu postal vodnik in tekmovalac. Dosegel je vidne uspehe kot orodni tekmovalac, saj je bil večkrat prvak Gorenjske na posameznih orodjih. Pred vojno, ko je prevzel vodstvo telovadcev, je bilo sokolsko društvo Stražišče eno najboljših na Gorenjskem.

Vojna leta tudi njemu niso prizanesla. Vključil se je v osvobodilno fronto in bil vse-skozi aktivist. Občutil je tudi trdo pest okupatorja in domačih izdajalcev. Bil je zaprt v Begunjah in pozneje izgnan v Nemčijo.

Po osvoboditvi je bil član iniciativnega odbora in prvi predsednik na novo ustanovljenega TVD Partizan v Stražišču. Začetki so bili težki. Vojna vihra je pustila požgan dom in o vodniškem kadru ni bilo sledu. Z njegovo prizadevnostjo in podporo še nekaterih telovadcev ter razumevanjem ljudske oblasti, so dom za silo obnovili. Z naraščanjem prebivalstva pa so postali prostori v domu pretesni. Spet

je bil Oman tisti, ki je storil vse, da danes stoji lep dom, z moderno telovadnico, eno najlepših na Gorenjskem. L. 1963 je postal prvi predsednik združenega in močnega športnega kolektiva na des-

nem bregu Save, ki zajema poleg občje telesne vzgojne še 6 samostojnih športnih panog.

Vsa leta pa je bil Oman tudi prizadeven družbeni delavec. Bil je odbornik, predsednik krajevne skupnosti, član občinske zveze za telesno kulturo in številnih drugih organizacij. Za vse to je bil večkrat odlikovan. Dobil je medaljo zaslug za narod s srebrno zvezdo, medaljo dela III. stopnje in spominsko plaketo Partizana Slovenije. Stevilni domačini, sodelavci, prijatelji in znanci se bodo od njega poslovili v četrtak na pokopališču v Zabalci.

TERMIKA Industrijsko in montažno podjetje za izolacije Ljubljana, Kamniška 25

razglaš

PROSTA DELOVNA MESTA

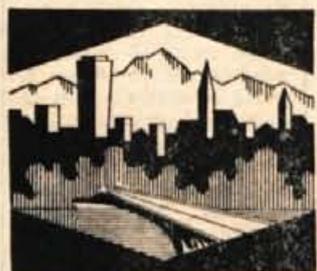
dveh elektrotehnikov in dveh visokokvalificiranih elektromonterjev

za vzdrževanje naprav visoke in nizke napetosti v novem proizvodnem obratu podjetja v Skofji Loki.

Pogoj za zasedbo delovnih mest je diploma TSS, oziroma priznana visoka kvalifikacija. Za delovno mesto elektrotehnika se zahteva tudi vsaj pet let delovnih izkušenj.

Nastop dela takoj ali po dogovoru. Pismene ponudbe sprejema kadrovsko-organizacijska služba podjetja 15 dni po objavljenem razglasu.

I. SEJEM OBRTI IN OPREME V KRANJU

OD 12.—21. OKTOBRA 1968